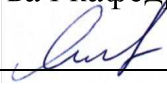

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
Навчально-науковий інститут комп'ютерних наук та управління проектами
Кафедра інформаційних управляючих систем та технологій

"Допущений до захисту"

Завідувач кафедри ІУСТ

к.т.н, доц. Михелєв І.Л.

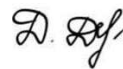
" ____ " _____ 2025 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

на тему: «РОЗРОБКА АЛГОРИТМІВ ПОБУДОВИ АДАПТИВНОГО
ІНТЕРФЕЙСУ В СКЛАДІ СППР»

Виконав: студентка 4149 групи

Деменко Дар'я

Керівник роботи:

Д.т.н., професор кафедри комп'ютерних
технологій та інформаційної безпеки

Передерій В.І.

м. Миколаїв – 2025 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
Навчально-науковий інститут комп'ютерних наук та управління проектами
Кафедра інформаційних управляючих систем та технологій
Спеціальність 122 "Комп'ютерні науки"
Освітня програма "Комп'ютерні науки"

"ЗАТВЕРДЖУЮ"

Гарант освітньої програми

к.т.н, доц. Гайда А.Ю.

" ____ " _____ 2025 р.

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Студенту Деменко Дар'я Геннадіївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи: Розробка алгоритмів побудови адаптивного інтерфейсу в складі СППР.

Керівник роботи: Передерій Віктор Іванович, д.т.н., доцент

Затверджені наказом ректора №295-уч від

2. Термін подання роботи: 20 червня 2025 р.

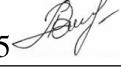
3. Вихідні дані до проекту (роботи): ДСТУ щодо обробки інформації, літературні джерела, технічна документація на існуючі аналоги систем. Тематика: адаптивні інтерфейси в системах підтримки прийняття рішень (СППР). Базові принципи інженерної психології та ергономіки. Моделі користувачів, методи персоналізації інтерфейсу. Вимоги до інтерактивних інформаційних систем. Алгоритмічні та програмні засоби розробки інтерфейсів. Відомості з теорії прийняття рішень, баз даних, психологічного тестування.

4. Перелік питань, що належать до розробки (найменування розділів):
Вступ; 1. Особливості побудови адаптивного інтерфейсу в СППР; 2. Аналіз

факторів впливу; 3. Математичні моделі адаптації; 4. Практична реалізація; 5. Висновки.

5. Перелік презентаційних матеріалів (з точним зазначенням обов'язкових креслень) графічний матеріал згідно виконаних досліджень представлено на слайдах презентації роботи.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	Передерій В.І.	03.02.2025 	22.02.2025
2	Передерій В.І.	22.02.2025 	21.03.2025
3	Передерій В.І.	21.03.2025 	25.04.2025
4	Передерій В.І.	25.04.2025 	07.06.2025
5	Передерій В.І.	07.06.2025 	09.06.2025

7. Дата видачі завдання – 03 лютого 2025 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту (роботи)	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Збір та аналіз літературних джерел	13.02.2025	Вик.
2	Формулювання мети, завдань та постановки задачі	15.02.2025	Вик.
3	Побудова інформаційної та математичної моделі	22.02.2025	Вик.
4	Розробка програмних модулів та ПБД	21.03.2025	Вик.
5	Реалізація адаптивного інтерфейсу	25.04.2025	Вик.
6	Проведення тестування і аналіз результатів	07.06.2025	Вик.
7	Написання пояснювальної записки та підготовка презентації	12.06.2025	Вик.

8	Подання роботи на перевірку на плагіат	10.06.2025	Вик.
9	Подання роботи рецензенту	15.06.2025	Вик.
10	Подання роботи на захист	20.06.2025	Вик.

Студент

Деменко Д. Г.

Керівник роботи

Передерій В.І.

АНОТАЦІЯ

У даній кваліфікаційній роботі розглянуто методи побудови адаптивного інтерфейсу користувача в складі системи підтримки прийняття рішень (СППР). Проведено аналіз сучасних підходів до розробки адаптивних людино-машинних інтерфейсів, визначено основні фактори впливу на прийняття рішень та сприйняття інформації оператором. Запропоновано математичні моделі та програмну реалізацію алгоритмів адаптації інтерфейсу з урахуванням психологічного стану користувача, зовнішніх умов та професійної підготовки. Результати дослідження можуть бути використані для підвищення ефективності взаємодії людини з інформаційними системами у критичних ситуаціях.

Ключові слова: системи підтримки прийняття рішень, людино-машинний інтерфейс, адаптивний інтерфейс, база даних, система керування реляційними базами даних, інформаційна система, модель користувача, байєсовська мережа довіри, системне програмування.

ABSTRACT

This qualification thesis examines methods for building an adaptive user interface as part of a decision support system (DSS). It analyzes modern approaches to the development of adaptive human-machine interfaces, identifies key factors influencing decision-making and information perception by the operator. Mathematical models and software implementations of adaptation algorithms are proposed, taking into account the user's psychological state, environmental conditions, and professional background. The results of this study can be used to improve the efficiency of human interaction with information systems in critical situations.

Keywords: decision support systems, human-machine interface, adaptive interface, database, relational database management system, information system, user model, Bayesian trust network, systems programming.

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ

СППР – системи підтримки прийняття рішень.

ЛМІ – людино-машинний інтерфейс.

АІ – адаптивний інтерфейс.

MySQL – вільна система керування реляційними базами даних.

XML – розширювана мова розмітки, EXtensible Markup Language.

JSON – JavaScript Object Notation, запис об'єктів JavaScript.

OLAP – online analytical processing, аналітична обробка у реальному часі.

PHP – Personal Home Page Tools.

ІС – інформаційна система

МК – модель користувача

БД – база даних

СП – системне програмування

БМД - байєсовські мережі довіри

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ.....	6
ВСТУП.....	9
РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ АДАПТИВНОГО ІНТЕРФЕЙСУ В СИСТЕМАХ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ.....	11
1.1 Особливості адаптивного інтерфейсу в системах підтримки прийняття рішень.....	11
1.2 Сучасні підходи до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.....	17
1.3 Аналіз існуючих подібних систем та їх характеристики.....	20
Висновки до розділу 1:.....	23
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ ПРИ ПОБУДОВІ АДАПТИВНИХ ІНТЕРФЕЙСІВ.....	24
2.1 Класифікація та визначення основних факторів впливу на ОПР в СППР.....	24
2.2 Вимоги до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.....	30
2.3 Постановка завдання.....	34
Висновки до розділу 2:.....	35
РОЗДІЛ 3. МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ ТА СПОСОБИ ОЦІНКИ ВПЛИВУ АДАПТАЦІЇ НА ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РЕЛЕВАНТНИХ РІШЕНЬ.....	36
3.1 Розробка інформаційної моделі психологічної БД для адаптації інтерфейсу.....	36
3.1.1 Формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації.....	37
3.2 Оцінка впливу адаптації на процес прийняття релевантних рішень ОПР.....	39
Висновки до розділу 3:.....	46
РОЗДІЛ 4. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ.....	47
4.1 Розробка інформаційної моделі ПБД.....	47
4.1.1 Розробка програмної структури ПБД.....	48
4.2 Розробка структури та алгоритмів роботи адаптивного інтерфейсу....	52
4.3 Алгоритмічно- програмна реалізація модуля аутентифікації.....	54

Висновки до розділу 4:.....	60
РОЗДІЛ 5. ОХОРОНА ПРАЦІ.....	62
5.1. Практичні приклади охорони праці в ІТ-сфері.....	65
Висновки до розділу 5:.....	67
ВИСНОВКИ.....	68
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....	70

ВСТУП

Актуальність теми полягає в зростаючих вимогах до ефективності систем підтримки прийняття рішень у складних інформаційних середовищах. Адаптивні інтерфейси дозволяють враховувати індивідуальні особливості користувачів, їхній психофізіологічний стан, рівень навантаження та інші критичні фактори, що суттєво підвищує якість прийняття рішень. Урахування принципів інженерної психології при проектуванні ЛМІ дозволяє мінімізувати помилки оператора, зменшити когнітивне навантаження та підвищити релевантність вибраних альтернатив.

Мета дослідження. Метою роботи є розробка та дослідження моделей і алгоритмів побудови адаптивного інтерфейсу в складі системи підтримки прийняття рішень.

Завдання дослідження:

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні задачі:

1. Дослідити особливості побудови адаптивного інтерфейсу в системах підтримки прийняття рішень.
2. Проаналізувати сучасні підходи до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.
3. Провести аналіз основних факторів впливу при побудові адаптивних інтерфейсів.
4. Визначити основні вимоги до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.
5. Розробити інформаційні та математичні моделі побудови людино-машинного інтерфейсу в складі СППР:
 - інформаційну модель психологічної БД для адаптації інтерфейсу.
 - формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації.
6. Провести оцінку впливу адаптації на процес прийняття релевантних рішень ОПР.
7. Розробити програмну структуру психологічної БД.

8. Розробити структуру та алгоритмічно - програмну реалізація алгоритмів роботи адаптивного інтерфейсу.

Об'єктом даного дослідження є моделі та алгоритми адаптивного інтерфейсу.

Предметом дослідження є моделі, методи та засоби побудови адаптивного інтерфейсу.

Методи дослідження. У процесі дослідження застосовувалися: положення теорії прийняття рішень, системного аналізу, ергономіки, сучасні підходи до проектування адаптивних інтерфейсів. В роботі використані методи інформаційного та математичного моделювання, об'єктно-орієнтованого програмування, проектування БД, ймовірнісні та графові методи, Байесовські мережі довіри

Наукова новизна одержаних результатів. Удосконалено методи побудови адаптивного інтерфейсу для інформаційно-комунікаційних систем управління, з урахуванням впливу факторів середовища на когнітивний стан користувача.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження можуть бути використані для створення адаптивних інтерфейсів у системах підтримки прийняття рішень, що сприятиме підвищенню релевантності та оперативності дій оператора в умовах змінних інформаційних навантажень і складних виробничих ситуацій.

Апробація результатів роботи. Основні положення та результати дослідження були представлені та обговорені на наукових семінарах кафедри, а також на щорічній науково-технічній конференції науковців і студентів Національного університету ім. В.О. Сухомлинського.

Положення і висновки дипломної роботи можуть застосовуватись при побудові адаптивних інтерфейсів в складі системи підтримки прийняття рішень.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ АДАПТИВНОГО ІНТЕРФЕЙСУ В СИСТЕМАХ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

1.1 Особливості адаптивного інтерфейсу в системах підтримки прийняття рішень.

Одним із перспективних напрямів створення інтерфейсів користувача вважають адаптивні інтерфейси. Адаптивним інтерфейсом користувача (АІ) називають сукупність програмних та технічних засобів, які дозволяють користувачу ефективно використовувати всі можливості, які надає система, та задаються конкретні налагодження для кожного користувача.

Системи, які дозволяють користувачу змінювати певні системні параметри і відповідно змінювати їх поведінку, називають адаптованими. Системи, які адаптуються до користувача автоматично, ґрунтуючись на припущеннях системи, називаються адаптивними [1].

Незважаючи на те, що на сьогодні вже досягнуто певний прогрес у побудові інтерфейсів користувача, питання взаємної адаптації функціонування програмних систем (ПС) і користувача ПС, досі залишаються відкритими. Більш того, актуальність їх зростає у зв'язку з розвитком мережі Internet, появою повністю графічних інтерфейсів, розвитком засобів мультимедії, широким застосуванням гіпертекстових документів, розширенням сфер використання та масовістю застосування інформаційних технологій.

Проектування та розробка адаптивного інтерфейсу (АІ) для системи підтримки прийняття рішень (СППР) - це складний процес, який вимагає врахування цілого комплексу факторів та дотримання певних принципів. Від якості реалізації цих принципів напряду залежить зручність, ефективність та безпомилковість роботи користувачів з системою, а в кінцевому рахунку - якість вироблених рішень та успішність функціонування СППР в цілому [2] [3].

На відміну від проектування людино машинних інтерфейсів, де розроблені стандарти для інтерфейсів то для проектування адаптивних

інтерфейсів в складі систем підтримки прийняття рішень (СППР) стандарти ще не створені [4].

Адаптація користувача до системи в основному заснована на навчанні користувача.

Завдання навчання також актуальна тема, як і завдання контролю обладнання, оскільки помилкові дії користувача (оператора, відповідального чергового), особливо в позаштатних ситуаціях, можуть призвести до великомасштабних аварій. Впоратися з роботою в таких ситуаціях може тільки навчений користувач. Процес навчання, є замкнутим процесом, в якому такі параметри, як рівень навчання, час отримання того або іншого навику, служать виходом, а завдання і вказівки - входом.

Для побудови процесу навчання необхідно визначити: яке число етапів навчання, число відпрацьовуються завдань в етапах і скільки вправ повинна містити кожна задача, оптимальне число повторень кожної вправи, тривалість його виконання та ін. Число етапів і завдань можна визначити з аналізу ситуації виробничої діяльності користувача. Процес навчання може бути розділений на процес надання навичок сприйняття та сприйняття інформації з достатньою точністю, прогнозування її значень і процес надання навичок з прийняття рішень. Дійсно, діяльність користувача в системі може бути представлена двома процесами інформаційною підготовкою прийняття рішення та власне процесом прийняття рішень.

Кожна з названих операцій практично однозначно характеризується певним значенням. Так, операції сприйняття і розрізнення інформації характеризуються граничними значеннями сигналів (s_1 - для звукового і s_2 - для зорового каналів), операції зчитування - точністю одержуваних значень параметрів - s_3 .

До завдань адаптації комп'ютеризованої системи до користувача належать:

1) Оптимізація робочого місця користувача; корекція помилок користувача при роботі з системою; адаптація параметрів інформаційного середовища, з якою взаємодіє користувач;

2) Зміна рівня складності інтерфейсу відповідно до характеристик користувача;

3) Адаптація до інтенсивності інформаційного обміну між користувачем і системою;

4) Адаптація технічної системи до цілей і намірів користувача; вибір релевантних для користувача форм і послідовностей подання інформаційних ресурсів;

5) Агрегація інформації котра надходить до користувача [5].

Ефективний AI повинен бути здатним пристосовуватись до різних умов використання та категорій користувачів.

По-перше, він повинен коректно працювати на різних апаратних платформах (десктопні комп'ютери, ноутбуки, планшети, смартфони) та операційних системах, забезпечуючи кросплатформність.

По-друге, бажано передбачити можливість зміни користувачем деяких параметрів інтерфейсу (розмір шрифту, колірна гамма, *densidade informacional* тощо) відповідно до своїх потреб та уподобань.

По-третє, інтерфейс може мати декілька режимів роботи (наприклад, "початківець", "досвідчений користувач", "експерт"), що відрізняються складністю та повнотою функцій.

Нарешті, в ідеалі AI повинен використовувати методи штучного інтелекту для автоматичного налаштування під конкретного користувача на основі його поведінки та історії взаємодії.

Під організацією робочого місця користувача розуміється розміщення постійного місця роботи користувача з урахуванням психофізіологічних, антропометричних даних, забезпечення комфортних умов роботи, а також раціональне планування устаткування і приміщень. Агрегування надходить від об'єкта управління інформації розподіляється на дві задачі: формування

узагальнених характеристик. Динамічна візуалізація образів, що відображають стан, відповідають характеристикам. На практиці вдається формально описати лише частину знань про керований об'єкт, отже, контроль стану об'єкту за узагальненими характеристиками дозволяє визначати лише тенденції розвитку процесу. Зазначені міркування про обмежені можливості формалізації роблять логічною ідею візуалізації контрольованого об'єкту: це має бути єдине зображення, окремі частини якого змінюються залежно від змін значень узагальнених характеристик, а характер зміни зображення повинен бути пов'язаний з оцінкою характеру розвитку процесу. Реалізацію цього доцільно виконувати на основі когнітивної графіки. Користувачеві легше зрозуміти ситуацію на об'єкті, що надається зображенням, однозначно асоціюється з об'єктом, ніж аналізувати формалізоване і багате статистичною інформацією повідомлення.

Для представлення користувачеві свободи управління система повинна питати його про прийняття тих чи інших варіантів адаптації, за користувачем залишається право прийняти або відхилити адаптаційні зміни. Однак виконання таких правил діалогу може бути важко для користувачів систем, що працюють в рамках жорстких часових обмежень. Тому повинен знаходитися розумний компроміс [6].

Вибір релевантних форм відображення припускає використання принципу максимальної виразності інформації, формує певні переваги для сприйняття її користувачем.

Наведемо короткий перелік основних критеріїв, які мають на сьогоднішній день практичне застосування, які умовно розділені на:

- демографічні показники: вік; стать; антропометричні дані.
- індивідуально-психологічні особливості: ставлення до нововведень; рівень суб'єктивного контролю; здатність самостійно приймати рішення; зацікавленість у допомозі.
- психомоторні якості: здатність концентруватися; схильність помилок; здатність переключати увагу; ступінь розвиненості самоконтролю.

- когнітивні здібності: характеристики когнітивного стилю; індуктивна/дедуктивна стратегія; функціональна асиметрія півкуль головного мозку; когнітивні можливості.

- підготовленість: освіта користувача; професійна компетентність; знання системних завдань і інтерфейсу; експертний рівень [7].

- мотивація: цілі; потреби; завдання; очікування.

- характер системної взаємодії: переваги; звички; специфічні ситуації; стрес-фактори.

Останнім часом характеристики користувачів які утворюють його модель в системі використовують в якості критеріїв адаптації інтерфейсів.

Модель користувача (МК) з використанням WEB технологій являє собою сукупність характеристик потенційних користувачів, які повинні бути враховані при підборі індивідуальної системи взаємодії. Якщо кожному користувачеві системи відповідає своя модель, відмінна від інших моделей користувачів, то такий підхід є індивідуальним. При стереотипному підході, навпаки, використовується передбачувана приналежність користувача до певної моделі (класу), кількість яких суворо обмежено. Зазвичай створюють кілька моделей користувачів.

I. Бомон виділяє три моделі: «модель новачка», «модель досвідченого користувача» і «модель експерта». При індивідуальному підході заздалегідь невідомо, яка модель буде сформована для конкретного користувача. Після формування моделі користувача відбувається налаштування інтерфейсу системи під конкретну модель. Для цього необхідно послідовно виконати ряд етапів:

- налаштувати параметри інтерфейсу у відповідності з індивідуальними особливостями ОПР;

- обрати релевантну для конкретного ОПР форму і послідовність подання повідомлень;

- взяти до уваги цілі і плани користувача, для виконань яких йому потрібна згадана інформація, і представити, якщо це необхідно, додаткову релевантну інформацію;

- врахувати, що користувач знає або не знає про поточну ситуацію, і уникнути надмірності або неясності у відповідях та поясненнях. МК є невід'ємним компонентом адаптивного інтерфейсу, при цьому основними джерелами отримання знань про ОПР можуть бути:

- апріорні відомості про КК, отримані при його реєстрації та тестуванні;
- інформація про відповідні дії ОПР на запит системи;
- інформація про структуру та параметри процесу взаємодії.

Поки не один з відомих інтерфейсів не може вважатися досконалим не з позиції врахування ступеня адаптації, ні з позиції штучного інтелекту, ні з ергономічної позиції (дизайн, «прозорість», зручність, і т.п.), ні з професійної [8].

В інтерфейсах використовується три види адаптації: фіксована, повна і косметична.

При фіксованій адаптації користувач явно вибирає рівень діалогової підтримки. Очевидно, що новачкові потрібно більше засобів підтримки, ніж експерту. Сформульовано правило двох рівнів, згідно з яким система забезпечує два види діалогу:

- докладний діалог, забезпечує тимчасову підтримку початківців;
- короткий діалог, призначений для експертів і забезпечує невелику підтримку або зовсім позбавлений її.

Косметична адаптація забезпечує гнучкість інтерфейсу без урахування поведінки користувача і без однозначного вибору їм конкретного стилю взаємодії, що досягається шляхом застосування скорочених введів відповідей, відповідей за замовчуванням і макросів, багаторівневої допомоги.

1.2 Сучасні підходи до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.

Розглянемо основні підходи та вимоги до побудови адаптивного інтерфейсу користувача з використанням WEB технологій.

Для визначення моделі (класу), користувачеві необхідно пройти аутентифікацію, що відбувається на першій стадії формування інтерфейсу до проходження тестів. При ініціалізації нового сеансу, користувачеві, що входить в систему вперше, необхідно вибрати собі логін, профіль або тип (це значною мірою відображається на функціональних можливостях користувача), далі необхідно вказати структурні підрозділи, до яких належить користувач.

Після формування моделі користувача відбувається підстроювання AI під цю модель. Наведемо перелік основних аспектів людино-машинної взаємодії, використовуваних в AI [9].

а) Функціональні аспекти:

- сценарна вкладеність - використовується декілька сценаріїв роботи користувача з системою, різні сценарії реєстрації, робота в обхід тестування, неповне і поступове тестування;

- перелік системних задач - функцій, необхідних користувачеві, і їх визначення в процесі роботи з системою;

- список робочих змінних - надання системою даних, якими користувач може маніпулювати, змінюючи їх, у відповідності зі своїми правами;

- персональні команди - команди, які користувач може задавати системі, і які не є заздалегідь визначеними.

б) Інтерактивні аспекти:

- набір доступних процесів - функціональних робочих вікон з можливістю маніпулювання ними і зміни цього набору;

- ступінь активності в діалозі - відстеження системою активності користувача при роботі з набором функціональних робочих вікон і закриття непотрібних мало використовуваних вікон [10];

- допустимий формат вводу - відстеження правильності формату вводу;
- форми подання інформації - можливість вибирати різні форми подання інформації.

в) Допоміжні аспекти:

- рівень довідкової, необхідної для користувача інформації;
- діапазон зворотного зв'язку - надання допоміжної інформації та можливості навчання роботі з системою;

Адаптивний інтерфейс (AI) в інформаційній системі (IS) реалізує ідею взаємної адаптації: адаптації користувача до системи і адаптації системи до користувача. Для адаптації користувача використовуються різні способи. Одним з них є навчання. Це здійснюється тоді, коли користувач не володіє достатньою кваліфікацією для забезпечення релевантної роботи з системою, або ж він хоче дізнатися про систему в найкоротші терміни максимально більше.

Для навчання користувача необхідно: повідомляти користувачу про те, який результат дає кожна його дія, закріплення знань, підбір індивідуального кількості повторень для кожного користувача, не викликати антипатії до предмета навчання. Програма навчання в AI володіє такими можливостями. Користувач може в будь-який момент перервати навчання. Програма навчання навчає користувача роботі з системою на основі створення користувача типу працівник кафедри. Крім того, в процесі навчання користувачеві повідомляється про правильну роботу з деякими компонентами програми, умови, за яких користувач зможе виконати певні дії (увійти в систему, виконати запити і т.д.). Кожен пункт навчання для кращого розуміння дублюється відповідним зображенням.

Крім навчання є й інші механізми адаптації користувача. До таких механізмів відносяться інтерактивні довідки (для кожного користувача різної складності), видача довідкової інформації з даної тематики при здійсненні помилок, видача підказок під час роботи і т.п. Кількість неправильних дій

користувача фіксується системою і у випадку досягнення заданого граничного значення видається довідка по даній темі.

До засобів адаптації користувача відноситься і система інтерактивної довідки: видача довідкової інформації про будь які компоненти системи, а також короткої довідки про можливості виконання даного компонента і приклад використання.

Побудова довідкової системи забезпечує додаткові зручності та навчання для користувача, так як при бажанні (чи необхідності) користувач може ознайомитися з будь-яким з пунктів довідкової системи, а не проходити повне навчання (або ж вивчити по файлу довідки всю програму). Реалізовано три варіанти файлів довідки [11]:

а) докладний файл довідки - містить докладний опис дій, необхідних для досягнення тієї чи іншої мети і рисунки, на яких стрілками позначається порядок дій;

б) стислий файл довідки - містить докладний текстовий опис дій, необхідних для досягнення тієї чи іншої мети, але не містить рисунків;

в) простий файл довідки - містить тільки загальний текстовий опис дій і також не містить рисунків.

До засобів адаптації користувача відноситься також врахування когнітивної ергономіки. При проектуванні АІ необхідно брати до уваги психологічні особливості сприйняття, уваги, пам'яті та мислення людини. Інформація повинна бути структурована та організована відповідно до ментальних моделей користувачів. Найважливіші об'єкти повинні бути виділені візуально та легко доступні. Необхідно мінімізувати навантаження на пам'ять користувача, замінюючи пригадування розпізнаванням та вибором. Інтерфейс повинен враховувати обмеження об'єму уваги та оперативної пам'яті людини, не перевантажувати її надлишковою інформацією. Послідовність дій повинна бути організована з урахуванням причинно-наслідкових зв'язків та асоціацій. Необхідно надавати

користувачам можливість фокусуватися на змісті своєї роботи, а не витрачати когнітивні ресурси на "спілкування" з інтерфейсом.

1.3 Аналіз існуючих подібних систем та їх характеристики.

Людино-машинні інтерфейси SCADA — це великі, розподілені системи спостереження та керування. Системи SCADA використовуються для спостереження та керування хімічними, фізичними, або транспортними процесами.

Scada система Intouch.

SCADA система InTouch - потужний людино-машинний інтерфейс для промислової автоматизації, управління технологічними процесами і диспетчерського контролю.

Широко відоме в світі програмне забезпечення людино-машинного інтерфейсу InTouch HMI від компанії Wonderware, призначене для візуалізації та керування виробничими процесами, надає зручність у використанні середовища розробки і набір графічних засобів. Потужні засоби розробки та реалізація нової технології Wonderware® SmartSymbols надають широкі функціональні можливості для швидкого створення і розгортання спеціальних додатків автоматизації, які зв'язуються і передають інформацію в реальному часі [12].

Програмний пакет InTouch 9.5:

- Підвищення ефективності роботи виробництва;
- Збільшення можливостей інженерного проектування і зростання технічної продуктивності;
- Спрощення та прискорення процедури зміни, оновлення та модифікації в рамках безлічі додатків завдяки технології Wonderware SmartSymbols;
- Візуалізація та управління виробничими процесами за допомогою зручних у використанні середовища розробки і набору графічних засобів;

PcVue Solutions.

PcVue - повнофункціональний продукт, який включає всі останні досягнення в галузі програмного забезпечення класу SCADA для задач

розподіленого моніторингу та управління. Інтелектуальний Генератор (Smart Generator) створює додатки PcVue з різних джерел, включаючи AutoCad, CoDeSys і ISaGRAF. WebVue повністю інтегрується із засобами і заходами безпеки системи між мережний захисту підприємства, заснованими на технології Microsoft IIS. Багато можливості в PcVue можуть додаватися в залежності від вимог користувача у вигляді додаткових модулів і засобів для того, щоб розширити базові комунікаційні протоколи, засоби управління мережею і базами даних.

Citect.

Citect SCADA - Програмні продукти, що є повнофункціональну систему МОНІТОРИНГУ, управління та збору даних (SCADA - Supervisory Control And Data Acquisition).

ПЗ Citect SCADA включає в собі всі функціональні блоки (аларми, звіти, драйвера, протоколи) представляючи собою єдине засіб розробки проекту. На відміну від PC-сумісних систем автоматичного управління Citect SCADA розроблялася як Високоєфективний засіб управління інтегрованими системами підприємства. Новітні Internet-технології компанії Microsoft дозволили реалізувати систему віддаленого моніторингу та управління технологічним процесом за допомогою Internet Explorer'a.

- CitectFacilities - SCADA-система на Основі Citect SCADA, Спеціальна пропозиція для додатків автоматизації будівель [13].

- CitectSCADA Reports - система збору даних і генерації звітів на основі MS SQL Server 2005 і вбудованої служби Reporting ServicesSIMATIC WinCC.

SCADA (Supervisory Control and Data Acquisition - централізований контроль і збір даних) система SIMATIC WinCC (Windows Control Center) - це комп'ютерна система людино-машинного інтерфейсу, що працює під управлінням операційних систем Windows 2000/XP і надає широкі функціональні можливості для побудови систем управління різного призначення:

- Проста побудова конфігурацій клієнт-сервер.

- Підтримка резервованих структур систем автоматизації.
- Необмежені розширення функціональних можливостей завдяки використанню ActiveX елементів.
- Відкритий OPC-інтерфейс (OLE for Process Control) інтерфейс для реалізації функцій обміну даними.
- Проста і швидка конфігурація системи в поєднанні з пакетом STEP 7.

Базова конфігурація системи включає до свого складу набір функцій, що дозволяють використовувати керовану сигналізацію, архівування результатів вимірювань, реєструвати технологічні дані і параметри настройки конфігурації, функції управління і візуалізації.

На основі WinCC можуть створюватися як найпростіші системи людино-машинного інтерфейсу з однією станцією оператора, так і потужні багатокористувацькі системи, які включають в свій склад десятки станцій. Підтримка стандартних інтерфейсів OLE, ODBC, OLE і SQL забезпечує універсальність і відкритість WinCC, дозволяє використовувати її в поєднанні з будь-яким іншим програмним забезпеченням.

WinCC легко інтегрується у внутрішню інформаційну мережу компанії. Це не тільки знижує витрати на її впровадження, але і підвищує гнучкість інформаційної системи.

SIMP Light miniSCADA.

Інноваційні рішення, реалізовані в SIMP light, дозволяють максимально скоротити терміни на розгортання, налаштування і подальшу експлуатацію проектів з автоматизації. SIMP Light працює з великою кількістю різних контролерів і пристроїв збору даних [14].

Основні функції пакету SIMP Light:

- безперервний збір первинної інформації від пристроїв нижнього рівня (контролери, пристрої збору даних) за допомогою OPC-серверів;
- збереження даних на жорсткому диску ПК в базі даних;
- розробка мнемосхем процесу;

- відображення на екрані монітора отриманих даних у цифровому і графічному вигляді;
- експорт бази даних в CSV, XLS формати для подальшого перегляду і математичної обробки програмами Excel;
- видача повідомлень про аварії, реєстрація аварій в журналі, контроль повідомлень;
- вбудований WEB - сервер (надає можливість переглядати виміряні значення, за допомогою IE, Opera, Firefox і т.д. на будь-якому ПК підключеного до мережі);
- організація багатокористувацької структури відображення даних.

Мінуси даних систем та інтерфейсів:

- Для установки, налаштування і повного функціонування систем та інтерфейсів потрібні певні знання в даній області.
- Часткова і повна відсутність адаптації інтерфейсу і системи в цілому.
- Обмежений функціонал або повна відсутність Web технологій.
- Відсутність надання варіантів прийняття рішень.
- Обмеження по платформах.

Висновки до розділу 1:

У першому розділі проаналізовано ключові властивості та функціональні особливості адаптивних інтерфейсів у системах підтримки прийняття рішень (СППР). З'ясовано, що адаптивний інтерфейс здатен автоматично змінювати свою поведінку залежно від характеристик користувача та умов зовнішнього середовища, що забезпечує підвищення ефективності роботи оператора. Огляд сучасних підходів до побудови людино-машинних інтерфейсів показав доцільність урахування психологічних, когнітивних і фізіологічних факторів користувача для створення персоналізованого середовища взаємодії.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ ПРИ ПОБУДОВІ АДАПТИВНИХ ІНТЕРФЕЙСІВ

2.1 Класифікація та визначення основних факторів впливу на ОПР в СППР.

Основні фактори впливу при побудові адаптивних інтерфейсів в системах управління, зміни характеру фізіологічних і психологічних функцій користувачів системи. Ці зміни являють собою реакцію організму на різні зовнішні подразники, наприклад фактори виробничого середовища. Протягом робочого дня відзначаються наступні періоди зміни працездатності. На початку робочої зміни працівник певний час не досягає максимальної працездатності. За ним настає період стійкої, максимальної працездатності, що характеризується стійкістю фізіологічних процесів в організмі і постійністю виробничих показників. Після періоду стійкої працездатності починається період появи та наростання стомлення, супроводжуваний зниженням працездатності. У цей період потрібно вводити паузи, регламентовані перерви на відпочинок і обід [15].

Але в другій половині робочого дня рівень працездатності змінюється приблизно в такій же послідовності, однак період опрацювання скорочується, максимальний рівень продуктивності трохи нижче, а стомлення проявляється більш відчутно.

Протягом робочого дня характер коливань рівня працездатності та ступеня стомлення не однаковий для окремих категорій і груп працівників і залежить від конкретних виробничих і психофізіологічних умов виробництва. Підвищують працездатність: попередня підготовка до роботи (постановка мети, інтерес до роботи, розуміння її важливості та ін.), вплив на м'язову систему приведенням її в активний стан (зарядка, прогулянка до місця роботи, функціональна музика та ін.).

Тривала інтенсивна робота знижує працездатність, викликає стомлення, яке характеризується відчуттям втоми.

З підвищенням рівня автоматизації характер діяльності оператора стає все більшою мірою контролюючим по своїй природі. Людина в системі людина-машина (СЛМ) перевіряє, спостерігає, оцінює виконання системних функцій апаратними та програмними засобами, регулює і координує їх роботу, як того вимагають продуктивність і безпека системи.

Розглянемо основні особливості праці ОПР в сучасних умовах:

- збільшення кількості параметрів, котрими треба керувати;
- необхідність працювати зі знаковими системами, із закодованою інформацією;

- вимоги до точності дій операторів, до швидкості реакцій і т.п.;

- зміна умов праці, що веде до зменшення рухової активності;

- вимоги готовності до дій в екстремальних ситуаціях;

- переробка великих обсягів інформації;

- несподівані переходи до напруженої роботи;

- зміна стану середовища;

Основні режими роботи особи, що приймає рішення:

- нормальні умови;

- аварійні ситуації що залежать від точності сенсомоторних дій ОПР та вміння оцінювати ситуацію;

- утримання та стабілізація керованого процесу в необхідних технологією параметрах.

- вміння самостійно будувати режим роботи установки на новій основі.

Основні етапи роботи діяльності ОПР:

- прийом та сприйняття інформації;

- оцінка, переробка і декодування інформації;

- вибір ОПР критерію релевантного рішення від наявних альтернатив;

- готовність ОПР реалізовувати прийняте рішення в екстремальних умовах;

- корекція прийнятого рішення.

Психологічний аналіз діяльності операторів багатьох об'єктів показав, що незважаючи на індивідуальні відмінності між операторами, в середньому виявляється певна, статистично достовірна тенденція у відхиленні ходу вирішення оперативних завдань від оптимального в залежності від структури ЗВІ (засоби відображення інформації).

Якщо звернутися до визначення помилки з точки зору логіки, то при існуванні певних законів, норм і правил можуть існувати рамки, в які дані події не вкладаються. Тому про помилку в тому чи іншому дії оператора можна говорити тільки тоді, коли його дія унормовано обмеженнями і відхиляється від їх меж [16].

Під помилкою або спотворенням зазвичай розуміються відмінність між реально існуючим значенням даних і істинним. Якщо ж керований параметр з вини оператора відхиляється від заданого значення на величину більшу, ніж це передбачено нормами, то така подія розцінюється як помилка в управлінні.

У системах "людина - техніка", крім поняття "помилка", використовуються і поняття "погрішність", "промах" та "відмова". Категорії помилок:

Похибка - допустимі оператором в межах заданих значень регульованих параметрів, є нормативним явищем; вони не порушують нормального функціонування СЛМ;

Причини виникнення помилки можуть бути пов'язані з:

- невідповідністю психологічних можливостей людини вимогам даної діяльності (недостатня наявність у людини професійно важливих якостей);
- недостатнім рівнем професійної підготовки (слабкими навичками і вміннями);
- порушенням функціонального стану оператора;
- невідповідністю робочого місця ІІ вимогам;
- недотриманням режимів праці та відпочинку операторів;
- організацією і соціологічними особливостями праці ЧО;

- впливом несприятливих факторів зовнішнього середовища (дія шуму та вібрації, надмірна або недостатня освітленість, недотримання норм мікроклімату і т. п.);

- недостатня мотивація, установка до виконання даної діяльності.

Психофункціональний стан ОНР - це комплекс характеристик, функцій і якостей людини, які прямо або побічно обумовлюють його трудову діяльність, це фонові активність нервової системи, в умовах якої реалізуються поведінкові акти [17]:

- особливостей і характеру виконуваної діяльності;
- значимість мотивів, що спонукають до діяльності;
- величина сенсорного навантаження;
- вихідний рівень активності нервової системи;
- індивідуальні особливості ЦНС (темпераменту);
- швидкості і точності рухових реакцій;
- фактори зовнішнього середовища.

Як видно безліч факторів і причин впливають на стан ОНР які в свою чергу впливають на сприйняття інформації на якість і швидкість прийняття рішень і в загальному на роботу ОНР.

Представлений графік сприйняття інформації на інтерфейсі (рис. 2.1) при негативному впливі на стан ОНР протягом робочого дня або впливу зовнішніх і особистісних факторів, де вісь Y це якість сприйняття інформації а вісь X це довжина робочого дня або кількість та інтенсивність впливу зовнішніх та особистісних факторів.

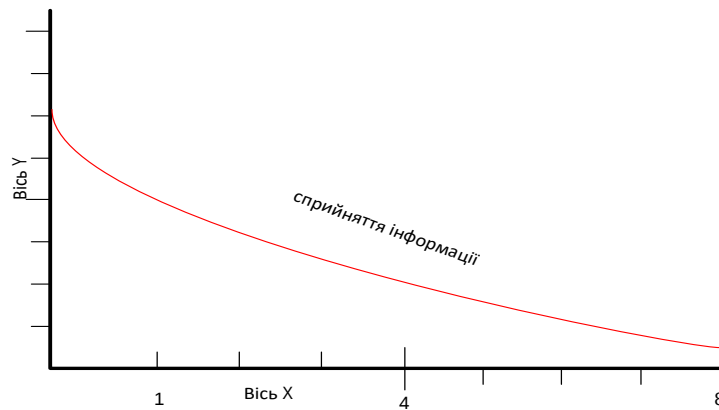

Рис. 2.1 - Сприйняття інформації ОПР при впливі негативних факторів.

Як видно з графіку при впливі різних факторів сприйняття інформації оператора знижується але вона може знижуватись набагато швидше або повільніше тобто бути нестабільною. Саме для цього використовуються різні види адаптації для уникнення зниження сприйняття інформації та зменшення кількості помилок оператора та завчасне реагування на потрібну ситуацію про яку доповідає інтерфейс оператору.

Одним з видів адаптації це подання інформації на екран в такому виді в якому вимагає стан оператора або дана ситуація. Щоб інформація сприймалась краще можна виводити її не в такому вигляді як при звичайних ситуаціях.

Наприклад при мінімальній втомі або впливі інших факторів підсвічувати потрібні ділянки червоною рамкою та тінню щоб очі оператора реагували та фокусувались на потрібне місце. При більшому впливі окрім рамки зафарбовувати в червоний колір потрібні ділянки з інформацією такі як показання окремого датчика який вийшов за норму або інше.

При ще більшому впливі втоми або інших факторів виводити відповідні повідомлення більшим шрифтом щоб очі ще краще сприймали потрібну інформацію завчасно. Наступним ступенем адаптації є виділення інформації в мигаючому вигляді наприклад показання конкретного датчика або його піктограми або загальній стан об'єкту. Таким чином оператор зреагує краще так як у людини є реагування та фокусування на речі які проявляють якусь активність чи рух. Коли рівень впливу досягає ще більшої кількості на

оператора і він дуже погано сприймає інформацію очима тоді додається такий вид адаптації як звукове оповіщення в потрібній ситуації. Після звукового виду адаптації швидкість вчасного реагування на потрібні повідомлення ще більше зростає. Рівень гучності можна відрегулювати в залежності від потреби. Якщо об'єкт має установки які викликають багато шуму або вібрацій то гучність оповіщення можна збільшити але частота оповіщення щоб була не надто великою щоб не діяти негативно на ОПР. Але сприйняття інформації може бути і стрибкоподібним а не бути стабільним [18].

Ще один вид адаптації який впливає саме на релевантність прийняття рішення це в якому вигляді ОПР надають альтернативи. На сам перед сама альтернатива надається в залежності від вхідних даних що до прийняття рішення. Тобто яке рішення потрібно прийняти в даний момент. Але одну альтернативу можна вивести на екран зовсім по різному. Наприклад, її можна вивести в просто текстовому режимі та як список альтернатив разом з іншими, а можна якусь альтернативу виділити червоним або жирним шрифтом щоб показати ОПР що ця альтернатива має найвищий пріоритет. Можна вивести інформацію з картинками або іншими засобами які використовуються для донесення інформації до людини.

Наявність в системі модулю обробки вихідної інформації або прийнятих рішень з підтримкою обробки та урахування якості та релевантності прийнятого рішення робить систему ще більш адаптивною так як ведеться журнал що до прийнятих рішень ОПР та вираховується кількість помилок і на основі цих даних вступають в силу інші види адаптації що до користувача.

Наприклад при досягненні граничної кількості помилок система видає інформацію користувачу або просто довідку яка може вплинути на подальші прийняття рішення та зменшити кількість помилок користувача що теж має досить вагомий внесок в адаптацію для ОПР.

Шляхом надання необхідної інформації та її обробки ОПР буде вдосконалюватись та з кожним разом приймати релевантні рішення.

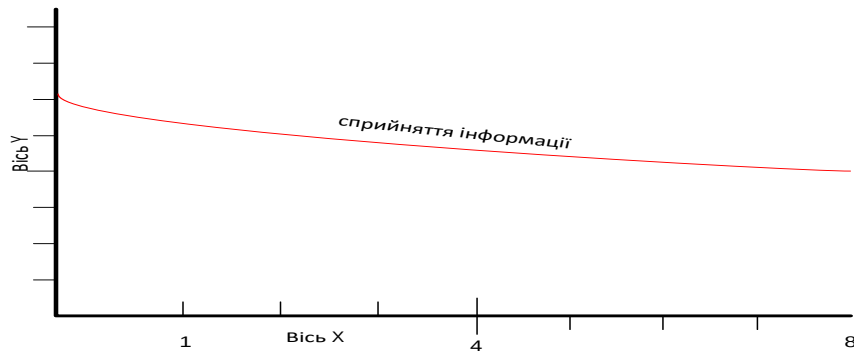

Рис. 2.2 - Сприйняття інформації ОПР при адаптації інтерфейсу.

2.2 Вимоги до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.

Адаптивні процеси в ІС повинні підтримувати об'єкт у стані, обумовленим метою - перший підхід, та досягнення максимальної ефективності - другий підхід. У цьому випадку необхідно враховувати фактори користувача як людини: психологічний тип, рівень інтелекту, знання комп'ютерних технологій, особисті потреби користувача, його налаштування. Збір цієї інформації реалізується тестуванням. Отримана інформація служить для генерації адаптуючого впливу, яке потрібним чином налаштовує інтерфейс, щоб людині було зручніше працювати з системою. В інтерфейсі використовується два види адаптації з моделлю: апостеріорна і адаптація з ідентифікатором.

Модель об'єкта користувача повина враховувати і психофізіологічні особливості конкретного користувача, переваги в роботі на поточний момент. Якщо адекватної моделі такого користувача нема, то проводиться ідентифікація або синтез моделі стану користувача в даний момент. Така адаптація і представляє третій вид адаптації - з моделлю. Користувачеві надається можливість пройти тестування, за результатами якого генерується модель користувача. Після проходження користувачем тесту Люшера система вибирає колірну схему зовнішнього вигляду інтерфейсу [19].

При адаптації з моделлю необхідно враховувати самоналаштування моделі. Користувач працює з безліччю функцій. Логічно взаємопов'язані функції розташовуються на одному вікні. Система стежить за тим, з якими вікнами він працює зараз і до яких не звертався. Якщо користувач півгодини не звертався до вікна, то воно згортається. Якщо користувач не звертався до згорнутому вікна на протязі години, то воно видаляється з інтерфейсу.

Функціональна складова створюється шляхом аналізу інформації, введеної користувачем на етапі реєстрації в системі. Користувач вказує свій логін, під яким він наступного разу увійде в систему. На наступній стадії аутентифікації - користувач вибирає свій тип і підтверджує при необхідності зроблений вибір вказівкою пароля. Після цього створюється інтерфейс для роботи користувача і поповнюється функціональна складова моделі. Під час роботи користувача в системі вся інформація про його роботу зберігається в функціональною складовою моделі користувача.

Психофізичну складову моделі користувача необхідно визначати в ході тестування і вибраним їм варіантом дизайну інтерфейсу (колірні схеми). Отримавши таку модель, система генерує керуючий вплив. Центральним моментом організації гнучкого діалогового процесу AI є відбір особистих характеристик користувача для включення їх до складу характеристик, що визначають необхідність внесення змін у процес інтерактивної взаємодії. В AI в якості характеристик адаптації інтерфейсу використовуються характеристики користувачів, що роблять найбільший вплив на характер інтерактивної взаємодії, а також безпосередньо на сам процес вирішення завдань, а також психологічні та спеціалізовані тести для визначення психологічних та інтелектуальних особливостей і здібностей людини.

Модуль тестування повинен мати можливість редагування. Тобто експерти або інший модуль робить оцінку ефективності тестування за даними тестами та робить висновок про заміну всіх або деяких з тестів. В даному модулі як на прикладі інших інтерфейсів можливим є використання трьох

тестів: повно колірний тест Люшера, вербальний тест Айзенка та тест комп'ютерної грамотності .

1. Тест Люшера заснований на експериментально встановленій залежності між перевагою людиною певних кольорів (відтінків) і його поточному психологічному стані [20].

Застосування тесту не обмежується ні інтелектуальними, ні мовними, ні віковими рамками, ні станом, у якому перебуває користувач, не вимагає багато часу і при цьому дає повну картину користувача, що використовується для формування відповідної моделі. Модель використовується для адаптуючого впливу. Один з основних факторів, на які впливають результати даного тесту, це вибір колірної фону екрану, гарнітури і розмірів шрифту.

2. Вербальний тест Айзенка. Методика призначена для оцінки інтелектуальних здібностей тестованого. Пропонується пройти 50 завдань за певний час і в залежності від результатів визначається коефіцієнт розумового розвитку. Дана методика не може дати різнобічних характеристик тестованого зважаючи на свою специфіку, але вона цілком підходить для визначення коефіцієнта розумового розвитку.

3. Тест комп'ютерної грамотності призначений для визначення рівня комп'ютерної грамотності користувача. Тест складається з сорока питань на комп'ютерну тематику та в результаті кількісно видається рівень комп'ютерної грамотності.

Від результатів, отриманих при проходженні тесту Айзенка і тесту комп'ютерної грамотності, залежить: рівень довідкової системи і необхідність проведення навчання.

Після проходження тестування користувачеві пропонується набір колірних схем, відповідних поточному психофізичному станом користувача і відповідні шрифтові схеми. Далі, в залежності від результатів, показаних при проходженні двох останніх тестів, програма навчання запускається або не запускається, при цьому у користувача залишається можливість викликати програму навчання в будь-який момент при необхідності.

Компонентом адаптації системи є також аналіз цілей і аналіз дій користувача. В ІС використовується список цілей, сформульованих користувачами на початковому етапі роботи з системою. У базі для кожного користувача зберігається його login, тип користувача, його пароль (якщо він є), результати тестування (колірна схема, шрифти, рівень інтелекту, коефіцієнт IQ), наявність вікон, їх стан і т.д. Ці дані автоматично завантажуються при ініціалізації сеансу і проводиться адаптація системи під модель користувача. Причому зареєстрованому користувачеві немає необхідності кожного разу вказувати системі до якої категорії він відноситься, система робить це автоматично [21].

Досягнення цілей вимагає від користувача певних дій. Ці дії можуть розрізнятися при різних способах досягнення. На початку роботи користувач визначає набір функцій, необхідних в роботі в даний момент. Така можливість надається для того, щоб створити найбільш простий і зрозумілий користувачеві інтерфейс, орієнтований тільки на його завдання і не засмічує робочий простір всілякими функціями і вікнами, потреби в яких у користувача немає. А якщо користувач вибирає тільки ті, які йому необхідні, то завантажені будуть тільки вони, що крім усього іншого, збільшує швидкість роботи програми. Крім того, в АІ реалізовано перевизначення функцій.

Таким чином сформульовані вимоги до побудови адаптивних інтерфейсів дозволяють розробляти інтерфейси для різних додатків, в яких можуть бути реалізовані різноманітні способи адаптації, використання яких підвищує ефективність взаємодії системи «людина-машина», що в свою чергу є засобом підвищення ефективності автоматизованих систем управління.

Висновок про те, яким способом або стилю АІ слід віддати перевагу, чи існує взагалі пріоритетний варіант інтерфейсу в значній мірі залежить від контексту рішень, предметних областей, користувачів і завдань, що відносяться до цього процесу. Розглянувши та проаналізувавши стан питання

що до розробки та адаптації інтерфейсів можна зробити висновок що робота в цьому напрямку буде залишатися актуальною ще довгий час.

2.3 Постановка завдання.

При виконанні поставленого завдання побудови адаптивного інтерфейсу в складі СППР, для забезпечення інтерфейсу адаптивністю необхідно визначити модель користувача — організований набір інформації про користувачів, що буде використаний для персоналізації, та надати доступ до нього. Іншим важливим аспектом адаптивного інтерфейсу користувача є наявність сукупності компонентів інтерфейсу користувача (як елементів візуалізації так і функціональних засобів взаємодії), серед яких можна обирати найбільш відповідний до потреб поточного користувача. Крім того, для прийняття рішення про остаточний зовнішній та функціональний вигляд інтерфейсу взаємодії, необхідно мати механізм для відображення моделі користувача в конфігурацію веб-сторінки.

Даний інтерфейс повинен створювати модель користувача і залежно від цієї моделі адаптуватися під нього самостійно, забезпечуючи взаємодію ОПР з системою підтримки прийняття рішень (СППР).

Для того, щоб адаптивний інтерфейс міг бути коректно вбудованим в процес діалогу для користувача кожного рівня, він повинен враховувати апріорну інформацію про психофізичні, професійні, особисті характеристики користувача. Ця інформація здобувається шляхом попереднього початкового тестування користувача [22].

Адаптивний інтерфейс повинен забезпечувати ОПР зручний режим взаємодії, комбінувати в собі особливості адаптивних і адаптованих компонентів, що забезпечить їх засобами, які надають можливість проводити налагодження інтерфейсу, виходячи з їх потреб.

Для рішення зазначених вимог у даній роботі вирішувались наступні завдання:

1. Розглянуті особливості побудови адаптивного інтерфейсу в системах підтримки прийняття рішень.

2. Проаналізовано сучасні підходи до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.

3. Проведено аналіз основних факторів впливу при побудові адаптивних інтерфейсів

4. Визначені вимоги до побудови адаптивного людино-машинного інтерфейсу.

5. Розроблені інформаційні та математичні моделі побудови людино-машинного інтерфейсу в складі СППР:

- інформаційна модель психологічної БД для адаптації інтерфейсу.
- формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації.

6. Проведена оцінка впливу адаптації на процес прийняття релевантних рішень ОПР.

7. Розроблена програмна структура психологічної БД.

8. Розроблена структура та алгоритмічно - програмна реалізація алгоритмів роботи адаптивного інтерфейсу.

Висновки до розділу 2:

Другий розділ присвячено вивченню факторів, що впливають на процес прийняття рішень оператором у СППР. Проведено класифікацію зовнішніх і внутрішніх впливів, включно з психофізіологічними показниками, станом навколишнього середовища та інформаційним навантаженням. Визначено вимоги до адаптивного інтерфейсу з урахуванням інженерної психології. На основі аналізу сформульовано постановку задачі створення інтерфейсу, здатного реагувати на зміну критичних умов.

РОЗДІЛ 3. МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ ТА СПОСОБИ ОЦІНКИ ВПЛИВУ АДАПТАЦІЇ НА ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РЕЛЕВАНТНИХ РІШЕНЬ

3.1 Розробка інформаційної моделі психологічної БД для адаптації інтерфейсу.

На рисунку 3.1 представлена інформаційна модель психологічної БД (ПБД) для адаптації інтерфейсу в складі СППР.

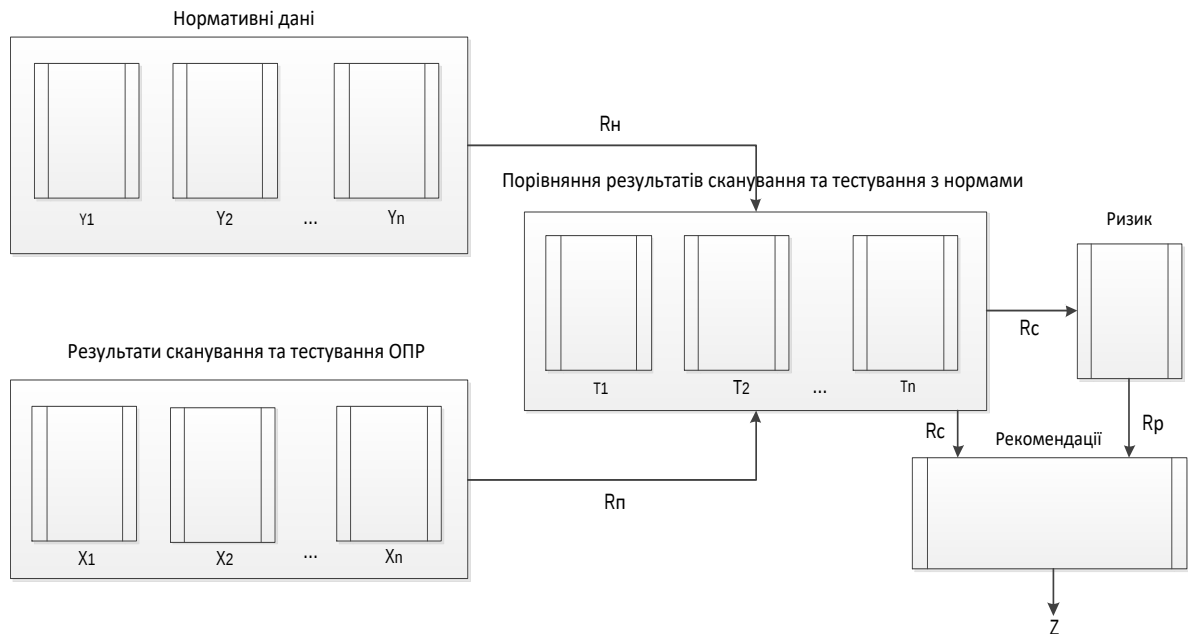

Рис. 3.1 – Інформаційна модель психологічної БД для адаптації інтерфейсу в складі СППР.

На інформаційній моделі представлені: $Y_1, Y_2 \dots Y_n$ – нормативні данні, які заносяться в базу даних експертами для порівняння їх з результатами тестування ОПР модулем тестування та результатами сканування модулем сканування ОПР спеціальними приладами [23].

$X_1, X_2 \dots X_n$ – інформація, що формується з сукупності показань із БД, наданими модулем тестування, модулем сканування та модулем обробки вхідної інформації.

$T_1, T_2 \dots T_n$ – дані для порівняння станів ОПР, об'єкту та стану зовнішнього середовища з нормативними.

R_n – сукупність $X_1, X_2 \dots X_n$ даних.

R_p – сукупність $X_1, X_2 \dots X_n$ даних.

R_c – результати порівняння R_n та R_p , на основі яких вираховується ризик та рекомендації що до адаптації інтерфейсу та психокорекції.

R_r – вирахований ризик на основі R_c .

Z – необхідні дії для адаптації інтерфейсу.

3.1.1 Формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації.

Для формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації пропонується за способом зображеному на рисунку 3.2.

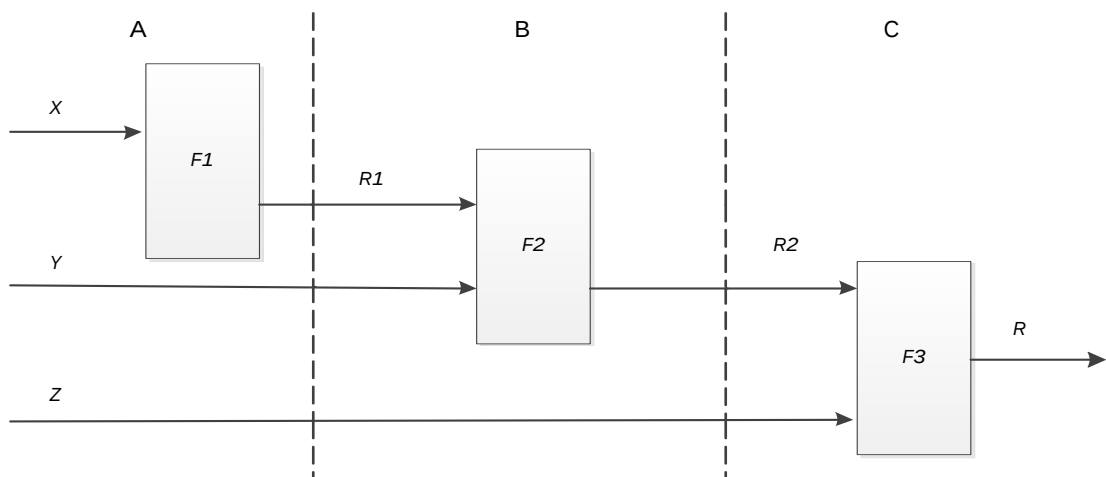

Рис. 3.2 - Формування запитів на прийняття рішення з урахуванням адаптації.

$$R = Z * R_2; R_2 = R_1 * Y; R_1 = X;$$

$$X = x_1 * x_2 * x_n; Y = y_1 * y_2 * y_n; Z = z_1 * z_2 * z_n;$$

Де:

X – множина результатів психологічних та розумових тестів.

Y – множина даних зовнішніх факторів впливу на ОПР.

Z – множина даних показання датчиків.

Для визначення множини X , інтерфейс пропонує користувачеві пройти кілька тестів. В них входять тест Айзенка, тест комп'ютерної грамотності та

кольоровий тест Люшера. Тест Айзенка спрямований на вирахування розумових здібностей людини (IQ), які впливають на релевантність прийняття рішень в складних ситуаціях та швидкість їх прийняття, та на сприйняття інформації яка йому пропонується. Тест комп'ютерної грамотності вираховує шляхом опитування користувача які знання що до роботи за комп'ютером від має. Це теж важливий фактор так як користувач котрий добре знає роботу за комп'ютером без проблем та швидко зможе опанувати роботу за інтерфейсом СППР на відміну від того користувача котрого доведеться навчати за для того щоб він зміг приймати рішення та сприймати всю інформацію яка йому пропонується. Тест Люшера визначає поточний психофункціональний стан ОПР и доповнює більш детальніший опис моделі користувача. Таким чином формуються параметри які і будуть в результаті оброблятися для формування моделі ОПР.

За для визначення множини Y використовуються дані які вимірюються приладом АССИСТЕНТ і представляють собою різні виміри стану зовнішнього середовища, в якому знаходиться робоче місце ОПР та які значним чином впливають на нього впродовж дня [24].

Множина Z вираховується шляхом обробки масиву даних показань стану об'єкта які заносяться в файл і в БД. Після запису показань данні обробляються та визначається поточний стан об'єкта в реальному часі. Нормовані діапазони для кожного параметра заносяться в базу даних на підставі інженерно психологічних рекомендацій і норматив та знань експертів. Визначення кожного з показань потім утворюють окремий масив який входить в множину Z для визначення пріоритету і виведення найбільш релевантної альтернативи для ОПР.

Обробка вхідних даних та результат:

Етап – А : Обробляються дані (X) психологічних тестів котрі пройшов ОПР які були йому запропоновані. Таким чином на виході функції F1 ми отримуємо R1 де зібранні данні психологічного та розумового стану ОПР.

Етап – В : обробляються дані Y зовнішніх факторів які впливають на ОПР та дані $R1$. Дані Y це такі фактори як виробничий шум, ультразвук, перепади температур і т.д.. Функція $F2$ обчислює для визначення стану середовища та ОПР враховуючи всі особистісні та зовнішні фактори, та на виході $R2$ отримуємо множину різних параметрів теперішнього стану користувача та зовнішнього середовища.

Етап – С : надходять дані $R2$ та Z . Функція $F3$ вираховує кінцеві вихідні данні які містять в собі всю інформацію за для запиту та надання найбільш релевантних рішень в зручному для користувача форматі.

3.2 Оцінка впливу адаптації на процес прийняття релевантних рішень ОПР.

Визначення релевантності прийняття рішення, як правило, вимагає детального аналізу самої системи та ОПР. При низькій степені релевантності прийнятого рішення призводить до помилкових результатів. Помилки можуть виникнути під впливом зовнішніх факторів середовища, або когнітивного стану користувача на момент прийняття рішення. З точки зору відповідного аналізу та результатів досліджень на процес прийняття релевантних рішень впливають наступні параметри наведені на рисунку 3.3:

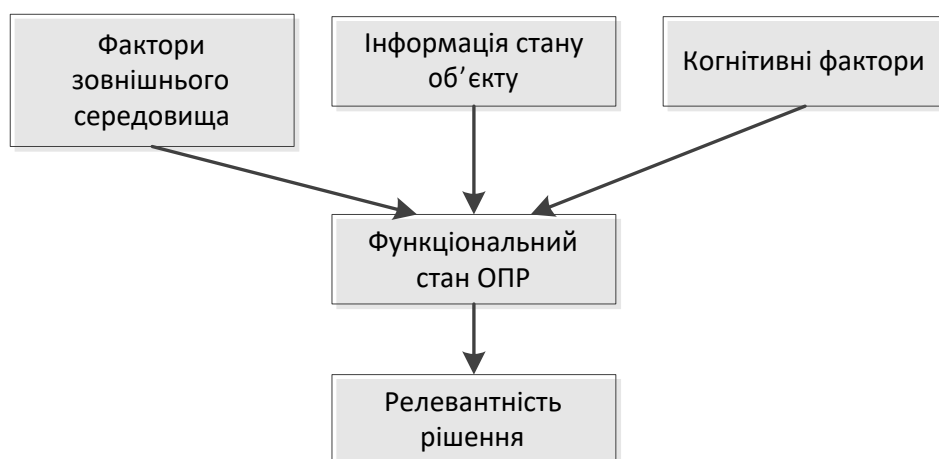

Рис. 3.3 – Фактори впливу на процес прийняття релевантних рішень.

Зовнішні фактори (наприклад, температура середовища, шум, вібрація і т.д.) в основному негативно впливають на ОПР. Такі фактори можна контролювати (вимірювати). Різні користувачі демонструють різну

сприйнятливості до зовнішніх впливів, що дозволяє при спостереженні того чи іншого зовнішнього чинника, робити висновок про ймовірну помилку [25].

Первинна інформація про низьку релевантність прийнятого рішення проявляється у вигляді небажаних відхилень контрольованих параметрів. Як правило, ця інформація доступна в будь-який момент часу без залучення яких-небудь активних дій з боку операторів або іншого технічного персоналу об'єкта. Однак, через структурну складність технічної системи, відхилення не дають однозначної відповіді на питання релевантності прийнятого рішення. Вони лише дозволяють звузити межі майбутніх пошуків.

Остаточний висновок можливий при використанні третього джерела інформації, процедур тестування компонентів об'єкта. Мається на увазі стан керованого об'єкту, складання висновку про приємний або не приємний його стан після прийнятого рішення.

Ймовірність і причини релевантності та їх пошук ускладнюється можливістю взаємного впливу факторів або компонентів один на одного (мається на увазі ситуація, коли один фактор викликає інший фактор і спричиняє за собою вихід з ладу якогось компонента об'єкта або вплив на ЛПР) і можливістю отримання суперечливої інформації.

Таким чином, можна сказати, що, вирішуючи завдання визначення ймовірності та причини низької релевантності прийнятого рішення оператором, найчастіше доводиться користуватися непрямую інформацією, яка не дає стовідсоткової впевненості в діагнозі. Тому оснащення системи діагностики сенсорами, здатними сприймати максимум доступної інформації і алгоритмами, здатними до її релевантній обробці, є запорукою отримання якісних і правдивих результатів.

На сьогоднішній день однією з найбільш відповідних моделей, призначених для роботи з неповної, неточної і суперечливою інформацією, є Байєсовські мережі довіри. Математичний апарат байєсівських мереж заснований на імовірнісному підході і здатний в максимальному ступені

використовувати інформацію, що надходить з трьох виділених джерел для досягнення максимального ефекту.

Повна загальна ймовірність БМД обчислюється по формулі:

$$P_B (X^{(1)} , . . . , X^{(N)}) = \prod_{i=1}^N P_B (X^{(i)} | P_A (X^{(i)}) , \quad (3.4)$$

де: A – множина станів середовища; $N = (x_1, . . . , x_N)$ – вектор параметрів їх розподілів. Умовна ймовірність події визначається співвідношенням [26]:

$$p(E | H_k) = \frac{p(E \cap H_k)}{p(H_k)} , \quad (3.5)$$

де: E й H_k – зв'язані між собою змінні. Ця залежність дозволяє визначити, яка буде ймовірність події E , якщо має місце конкретна подія H_k . Взаємовиключні події формують вичерпну множину, якщо

$$\bigcup_{i=1}^n E_i = \Omega . \quad (3.6)$$

Дві змінні не перетинаються, якщо вони не мають однакових значень. Теорія побудови мереж Байеса ґрунтується на припущенні, що події є вичерпними і не перетинаються. У цьому випадку ймовірність події E можна обчислити за допомогою умовних імовірностей:

$$p(E) = \sum_{i=1}^n p(E \cap H_i) = \sum_{i=1}^n p(E | H_i) p(H_i) , \quad (3.7)$$

Використовуючи формулу, ймовірність перетинання подій E і H можна виразити в такий спосіб:

$$p(E \cap H_k) = p(E | H_k) p(H_k) = p(H_k | E) p(E) , \quad (3.8)$$

звідки одержуємо:

$$p(H_k | E) = \frac{p(E | H_k) p(H_k)}{p(E)} . \quad (3.9)$$

отримуємо теорему Баєса:

$$p(H_k|E) = \frac{P(E|H_k) p(H_k)}{\sum_{i=1}^n P(E|H_i) p(H_i)} . \quad (3.10)$$

Мережа Байеса, зформована на підставі формули, являє собою спрямований ациклічний граф, де кожний вузол являє собою змінну, а кожна дуга - імовірнісну залежність, обумовлену кількісно використанням умовного розподілу ймовірностей для кожного вузла. До складу мережі Байеса входять наступні компоненти:

- множина вузлів, що визначають компоненти системи;
- множина спрямованих зв'язків між компонентами системи.

На рисунку 3.11 представлена Баєсова мережа довіри, яка представляє метод адаптації з використання ПБД.

Спочатку надходять данні результатів сканування ОПР та зовнішнього середовища, наступними данні інформаційного навантаження ОПР, потім на основі цих даних вираховується вплив зовнішнього середовища на оператора та його інформаційне навантаження за робочим місцем, наступним кроком є обробка та доповнення попередніх результатів результатами тестування за для психологічного стану ОПР на який в свою чергу впливають як зовнішнє середовище так і інформаційне навантаження тому ці данні вираховуються після. Після вирахування трьох ключових даних йде обробка та оцінка загального стану ОПР за допомогою даних експертів. Наступним виконується порівняння отриманих результатів загального стану з нормативними даними експертів.

Після визначення і оцінки загального стану ОПР у відповідності до нормативних значень виконується розрахунок ризику прийняття не релевантного рішення. На основі отриманої інформації у відповідності до нормативних рекомендацій проводиться загальна оцінка адаптації інтерфейсу прийняття релевантного рішення [27].

На рисунку 3.12 представлений результат моделювання при середніх навантаженнях ОПР та впливу зовнішнього середовища на нього.

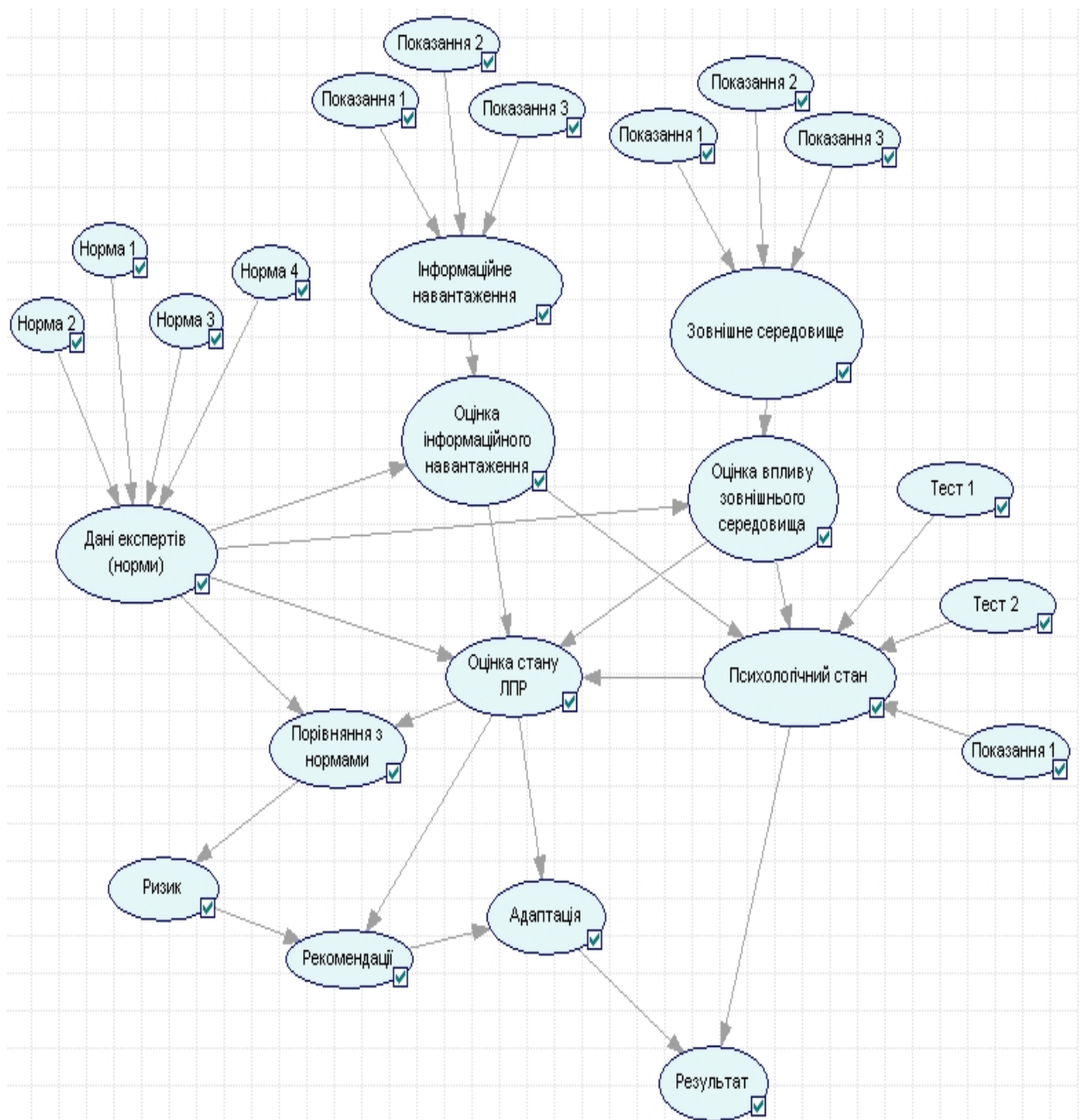

Рис. 3.11 – Баєсова мережа довіри визначення та оцінки основних факторів впливу на процес адаптації.

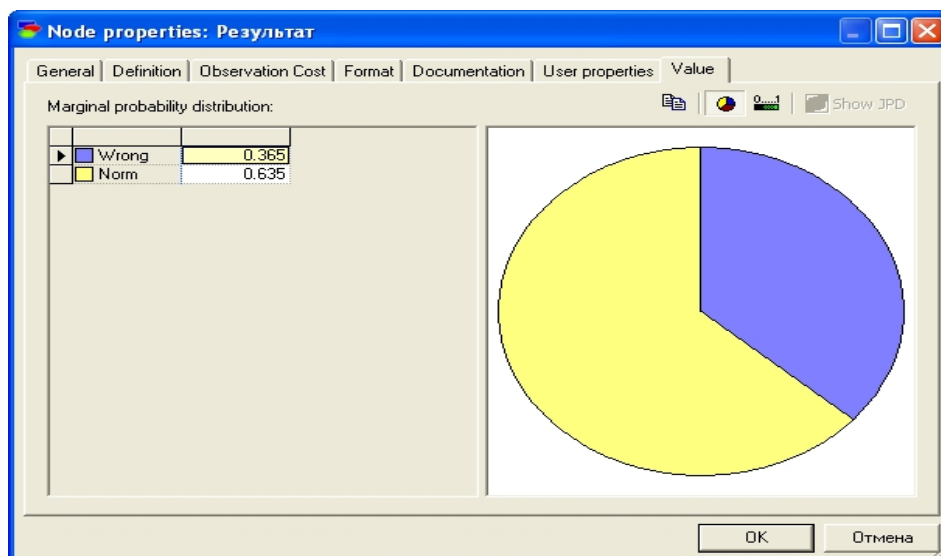

Рис. 3.12 – Результати моделювання при впливі зовнішнього середовища на ОПР та впливу інформаційного навантаження в 50%.

З результатів видно що при середньому негативному впливі різних факторів на ОПР, даний метод адаптації зменшує вірогідність помилки оператора який міг би бути рівним 60%, а під впливом адаптації становить всього 35%.

Розглянемо результат впливу негативних факторів на 80%. Що представлено на рисунку 3.13.

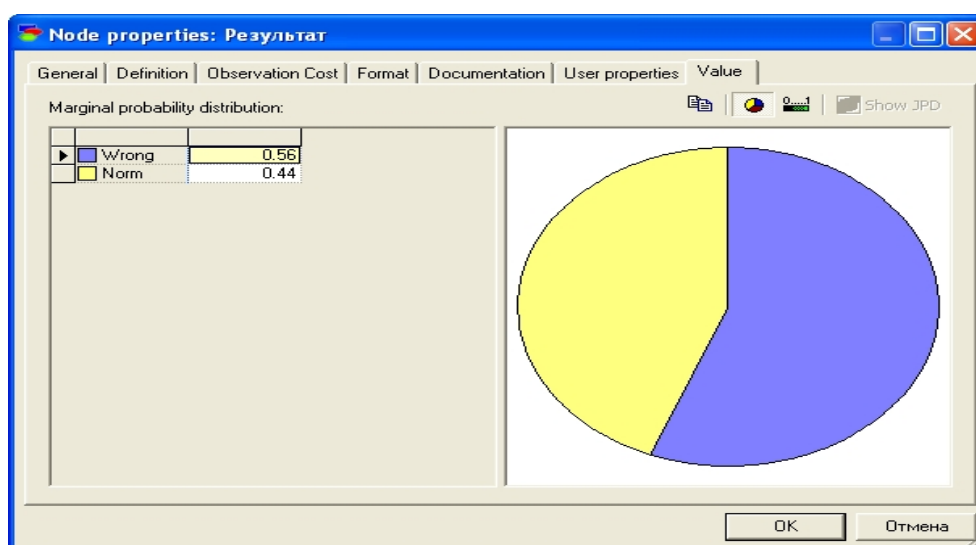

Рис. 3.13 – Результати моделювання при впливі зовнішнього середовища на ОПР та впливу інформаційного навантаження на 80%.

З повторного моделювання видно що при більш негативному впливі факторів на ОПР результат погіршується, але вірогідність помилки під впливом адаптації зменшується на 25% і кінцевий результат покращується і становить 55%.

Можна зробити висновок що даний вид адаптації ефективний та допомагає оператору збільшити вірогідність прийняття релевантного рішення [28].

У відповідності до побудованої Баєсовської мережі довіри (рисунок 3.11), проведемо оцінку впливу основних факторів на процес адаптації AI.

Для заповнення вершин БМД застосовувалась інформація про стан зовнішнього середовища, результатів тестування та показань датчиків. Моделювання проводилось за допомогою програмного середовища GeNIe 2.0.

Результати моделювання наведені на рисунку 3.14.

За даними моделювання можна зробити висновок що при впливі негативних факторів на людину релевантність прийняття рішення зменшується в залежності від сили впливу цих факторів. Таким чином використовується адаптація вихідної інформації та взаємодія всього інтерфейсу з користувачем щоб якомога більше підвищити релевантність прийняття рішення.

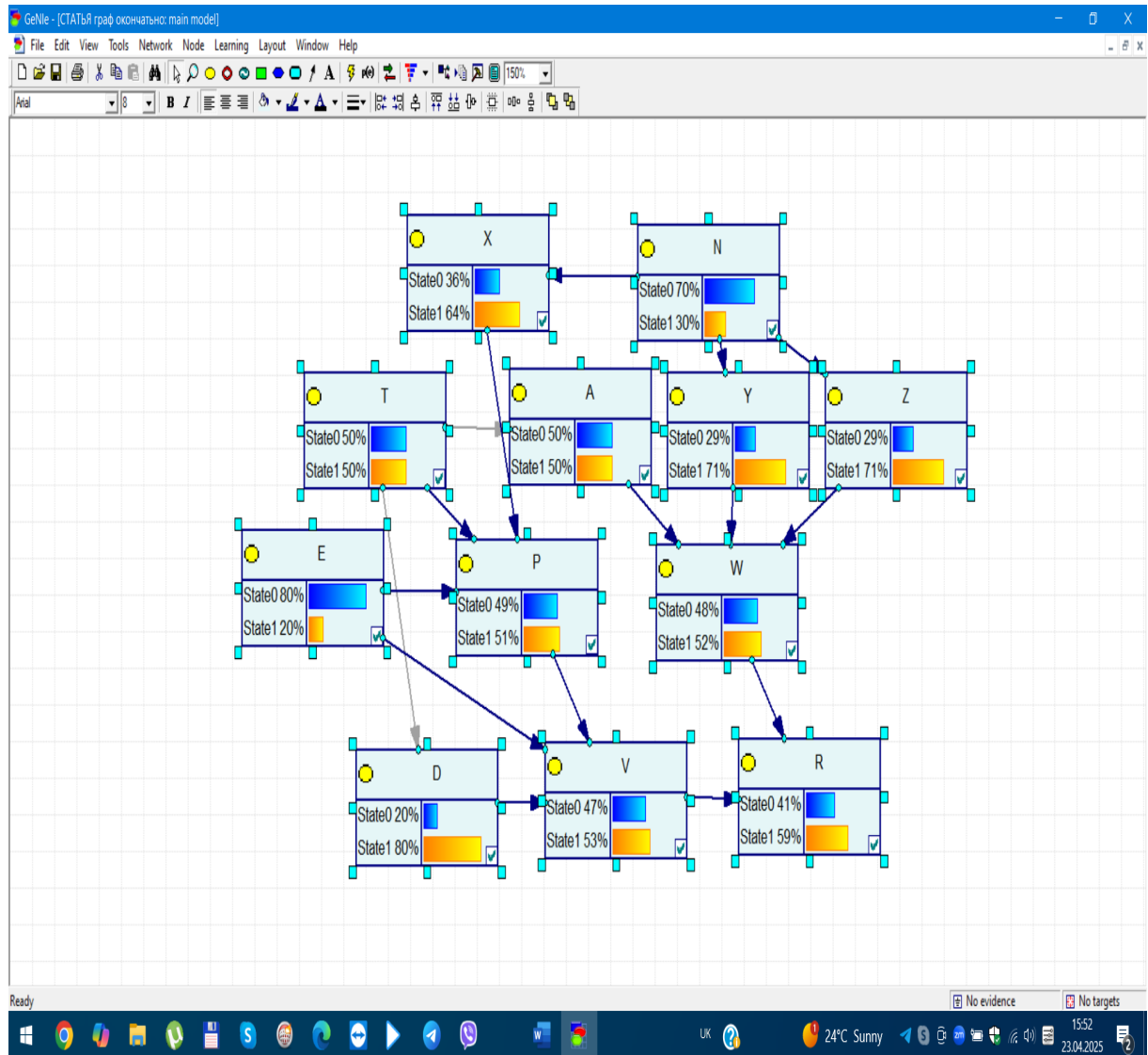

Рис. 3.14 – Результати оцінки впливу основних факторів на процес адаптації AI.

Висновки до розділу 3:

У третьому розділі побудовано математичні моделі для опису впливу адаптації на ефективність прийняття рішень. Запропоновано інформаційну модель психологічної бази даних, яка дозволяє інтерфейсу адаптуватися відповідно до змін у стані оператора та середовища. В результаті моделювання з використанням Баєсовських мереж довіри встановлено, що адаптація позитивно впливає на релевантність рішень, особливо в умовах дії негативних факторів.

РОЗДІЛ 4. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ

4.1 Розробка інформаційної моделі ПБД.

Структура інформаційної моделі ПБД представлена на рисунку 4.1 ПБД.

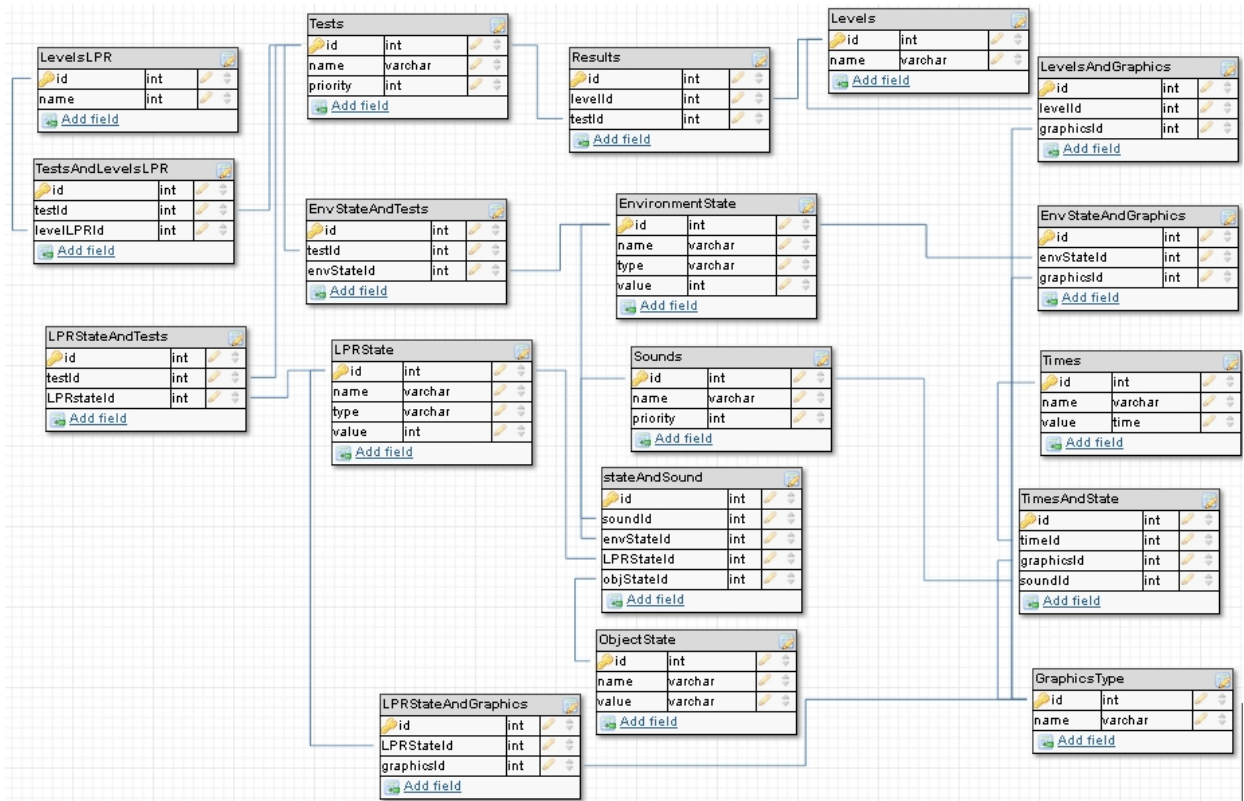

Рис. 4.1 – Структура інформаційної моделі ПБД.

В даній структурі представлені таблиці з можливими станами результатів тестування, сканування ОПР та станом керованого об'єкту. Дані які дії необхідно виконувати при відповідних результатах стану ОПР. Та таблиці зв'язку між можливими результатами та необхідними діями на дані результати.

LevelsLPR – таблиця рівнів ЛПР.

Tests – таблиця тестів.

TestsAndLevelsLPR – Зв'язок між тестами та ЛПР.

LPRState – можливий стан ЛПР

LPRStateAndTests – таблиця зв'язку відповідного тест до стану ЛПР.

EnvironmentState – таблиця станів наколишнього середовища.

EnvStateAndTest – таблиця зв'язку відповідного тесту до стану навколишнього середовища.

Results – таблиця можливих результатів тестів.

Sounds – таблиця звуків.

StateAndSounds – таблиця зв'язку станів та відповідних звуків.

ObjectState – таблиця можливих станів керованого об'єкту.

LPRStateAndGraphics – таблиця зв'язку стану ЛПР та відповідної графіки.

LevelsAndGraphics – зв'язок рівнів та графіки.

GraphicsType - тип графіки.

4.1.1 Розробка програмної структури ПБД.

```
CREATE TABLE `Tests` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  `priority` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);
```

```
CREATE TABLE `LevelsLPR` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);
```

```
CREATE TABLE `TestsAndLevelsLPR` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `testId` INT,
  `levelLPRId` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);
```

```
CREATE TABLE `Levels` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  PRIMARY KEY (`id`)
);
```

```
CREATE TABLE `Results` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `levelId` INT,
  `testId` INT,
```

```

    PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `EnvironmentState` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  `type` VARCHAR,
  `value` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `EnvStateAndTests` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `testId` INT,
  `envStateId` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `LPRState` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  `type` VARCHAR,
  `value` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `LPRStateAndTests` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `testId` INT,
  `LPRstateId` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `Sounds` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  `priority` INT,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `ObjectState` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `name` VARCHAR,
  `value` VARCHAR,
  PRIMARY KEY (`id`)
);

CREATE TABLE `stateAndSound` (
  `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `soundId` INT,
  `envStateId` INT,

```

```

    `LPRStateId` INT,
    `objStateId` INT,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `GraphicsType` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `name` VARCHAR,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `LevelsAndGraphics` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `levelId` INT,
    `graphicsId` INT,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `LPRStateAndGraphics` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `LPRStateId` INT,
    `graphicsId` INT,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `EnvStateAndGraphics` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `envStateId` INT,
    `graphicsId` INT,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `Times` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `name` VARCHAR,
    `value` TIME,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

CREATE TABLE `TimesAndState` (
    `id` INT NOT NULL AUTO_INCREMENT,
    `timeId` INT,
    `graphicsId` INT,
    `soundId` INT,
    PRIMARY KEY (`id`)
);

```

```

ALTER TABLE `TestsAndLevelsLPR` ADD CONSTRAINT `TestsAndLevelsLPR_fk1` FOREIGN
KEY (`testId`) REFERENCES Tests(`id`)[29];
ALTER TABLE `TestsAndLevelsLPR` ADD CONSTRAINT `TestsAndLevelsLPR_fk2` FOREIGN
KEY (`levelLPRId`) REFERENCES LevelsLPR(`id`);

```

```
ALTER TABLE `Results` ADD CONSTRAINT `Results_fk1` FOREIGN KEY (`levelId`)
REFERENCES Levels(`id`);
ALTER TABLE `Results` ADD CONSTRAINT `Results_fk2` FOREIGN KEY (`testId`)
REFERENCES Tests(`id`);
```

```
ALTER TABLE `EnvStateAndTests` ADD CONSTRAINT `EnvStateAndTests_fk1` FOREIGN
KEY (`testId`) REFERENCES Tests(`id`);
ALTER TABLE `EnvStateAndTests` ADD CONSTRAINT `EnvStateAndTests_fk2` FOREIGN
KEY (`envStateId`) REFERENCES EnvironmentState(`id`);
```

```
ALTER TABLE `LPRStateAndTests` ADD CONSTRAINT `LPRStateAndTests_fk1` FOREIGN
KEY (`testId`) REFERENCES Tests(`id`);
ALTER TABLE `LPRStateAndTests` ADD CONSTRAINT `LPRStateAndTests_fk2` FOREIGN
KEY (`LPRstateId`) REFERENCES LPRState(`id`);
```

```
ALTER TABLE `stateAndSound` ADD CONSTRAINT `stateAndSound_fk1` FOREIGN KEY
(`soundId`) REFERENCES Sounds(`id`)[30];
ALTER TABLE `stateAndSound` ADD CONSTRAINT `stateAndSound_fk2` FOREIGN KEY
(`envStateId`) REFERENCES EnvironmentState(`id`);
ALTER TABLE `stateAndSound` ADD CONSTRAINT `stateAndSound_fk3` FOREIGN KEY
(`LPRStateId`) REFERENCES LPRState(`id`);
ALTER TABLE `stateAndSound` ADD CONSTRAINT `stateAndSound_fk4` FOREIGN KEY
(`objStateId`) REFERENCES ObjectState(`id`);
```

```
ALTER TABLE `LevelsAndGraphics` ADD CONSTRAINT `LevelsAndGraphics_fk1` FOREIGN
KEY (`levelId`) REFERENCES Levels(`id`);
ALTER TABLE `LevelsAndGraphics` ADD CONSTRAINT `LevelsAndGraphics_fk2` FOREIGN
KEY (`graphicsId`) REFERENCES GraphicsType(`id`);
ALTER TABLE `LPRStateAndGraphics` ADD CONSTRAINT `LPRStateAndGraphics_fk1`
FOREIGN KEY (`LPRStateId`) REFERENCES LPRState(`id`)[31];
ALTER TABLE `LPRStateAndGraphics` ADD CONSTRAINT `LPRStateAndGraphics_fk2`
FOREIGN KEY (`graphicsId`) REFERENCES GraphicsType(`id`);
ALTER TABLE `EnvStateAndGraphics` ADD CONSTRAINT `EnvStateAndGraphics_fk1`
FOREIGN KEY (`envStateId`) REFERENCES EnvironmentState(`id`);
ALTER TABLE `EnvStateAndGraphics` ADD CONSTRAINT `EnvStateAndGraphics_fk2`
FOREIGN KEY (`graphicsId`) REFERENCES GraphicsType(`id`);
```

```
ALTER TABLE `TimesAndState` ADD CONSTRAINT `TimesAndState_fk1` FOREIGN KEY
(`timeId`) REFERENCES Times(`id`);
ALTER TABLE `TimesAndState` ADD CONSTRAINT `TimesAndState_fk2` FOREIGN KEY
(`graphicsId`) REFERENCES GraphicsType(`id`);
ALTER TABLE `TimesAndState` ADD CONSTRAINT `TimesAndState_fk3` FOREIGN KEY
(`soundId`) REFERENCES Sounds(`id`)[32];
```

4.2 Розробка структури та алгоритмів роботи адаптивного інтерфейсу.

Загальна структура інтерфейсу зображена на рисунку 4.2 та алгоритм загальної роботи зображений на рисунку 4.3 .

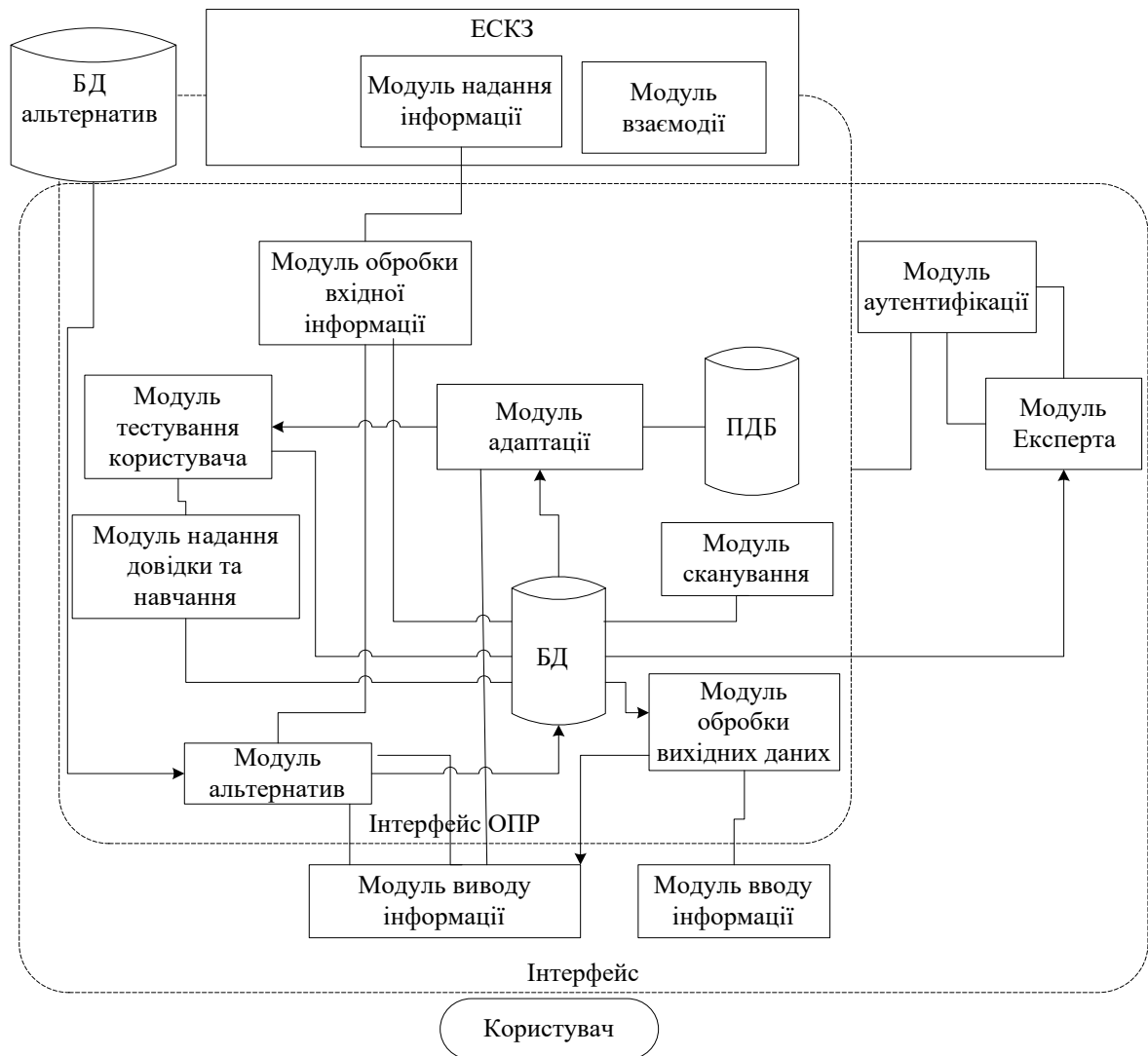

Рис. 4.2 - Загальна інформаційна модель адаптивного інтерфейсу.

Робота АІ починається з модуля аутентифікації. Після проходження користувачем аутентифікації підключається модуль сканування, який на протязі всього робочого часу, сканує функціональну стійкість ОПР, результати якого зберігаються в АБД, у вигляді «моделі користувача». Якщо результати сканування мають відхилення від нормативних, то підключається модуль тестування та навчання ОПР до вимог Правил інженерної психології.

Після чого підключається один з найважливіших модулів обробки вхідної інформації .

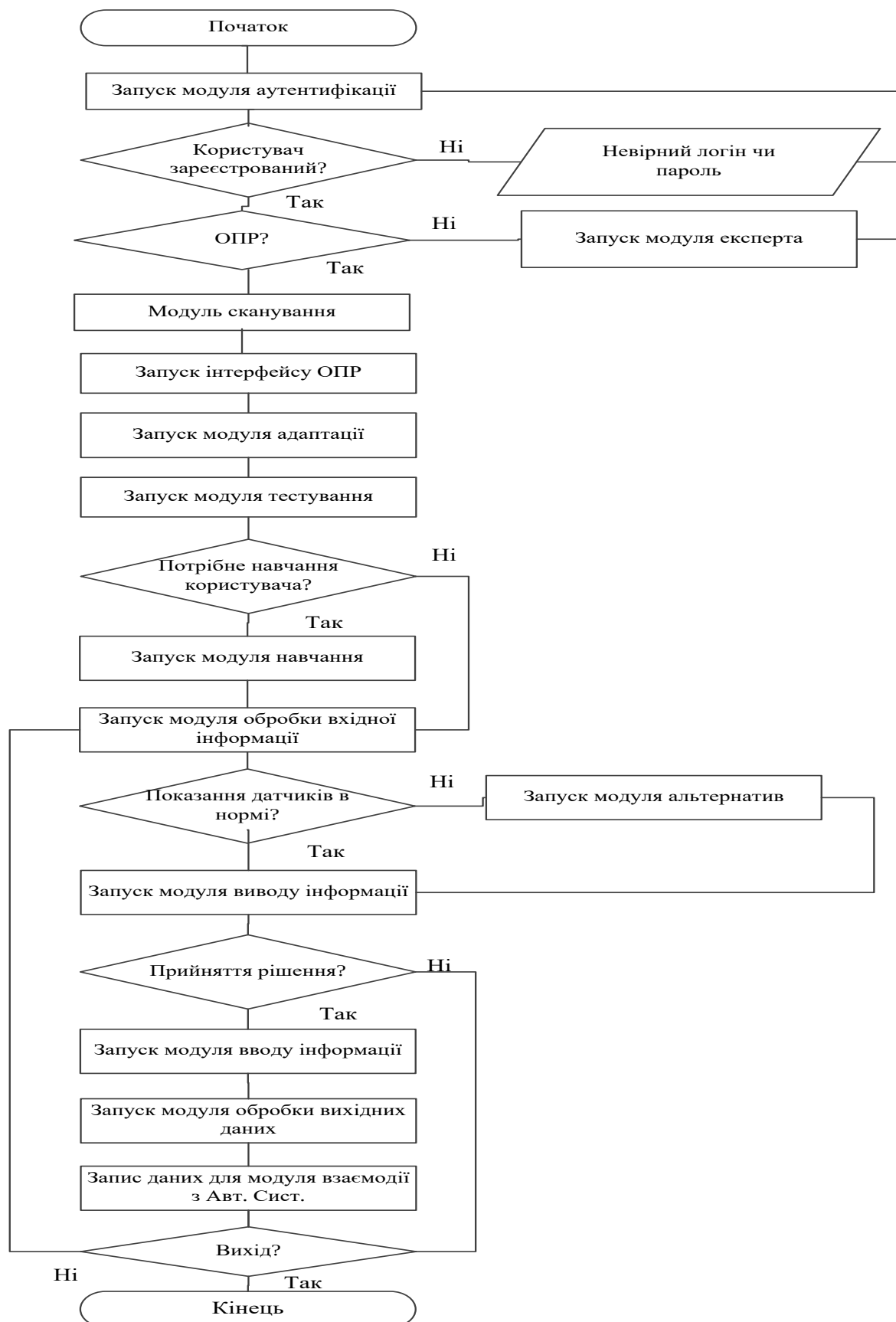

Рис. 4.3 - Загальний алгоритм роботи адаптивного інтерфейсу.

4.3 Алгоритмічно- програмна реалізація модуля аутентифікації.

В даному модулі здійснюється аналіз вхідної інформації про стан критичного об'єкту. Якщо результати не відповідають нормованим значенням, то виконується запит на генерацію, відповідним модулем, альтернатив підтримки прийняття рішення. Після чого вихідна адаптована інформація, у вигляді релевантних альтернатив ППР, представляється на екранному інтерфейсі ОПР для прийняття відповідного рішення. Алгоритмічно- програмна реалізація модуля аутентифікації представлена на рисунку 4.4.

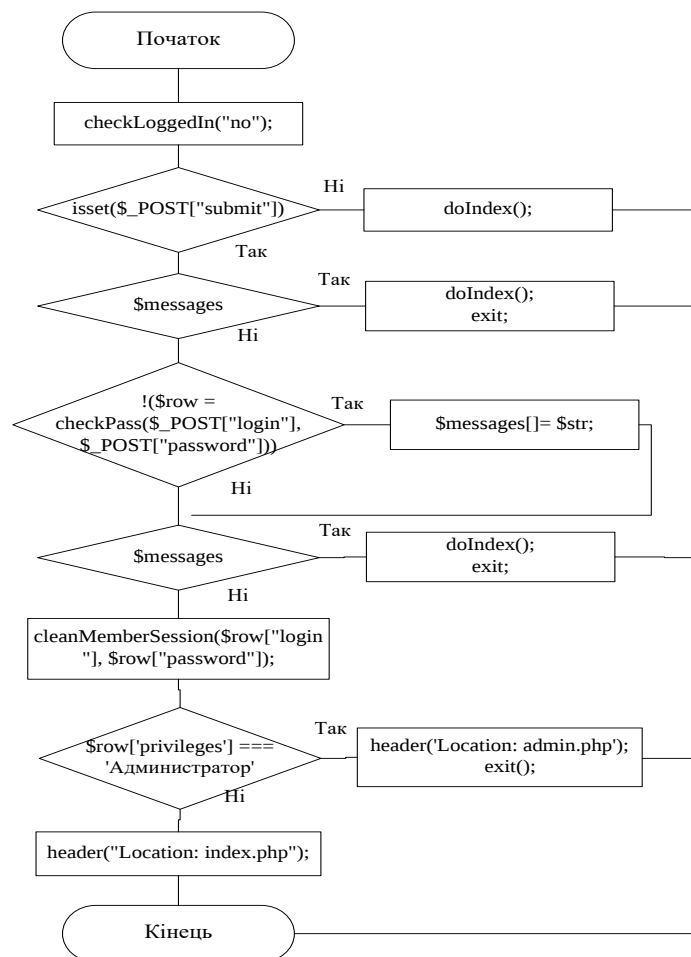

Рис. 4.4 - Алгоритмічно- програмна реалізація модуля аутентифікації.

Модуль адаптації. Алгоритмічно-програмна реалізація модуля представлена на рис. 4.5. Основна задача модуля адаптації - визначати і оцінювати психо-функціональний стан ОПР.

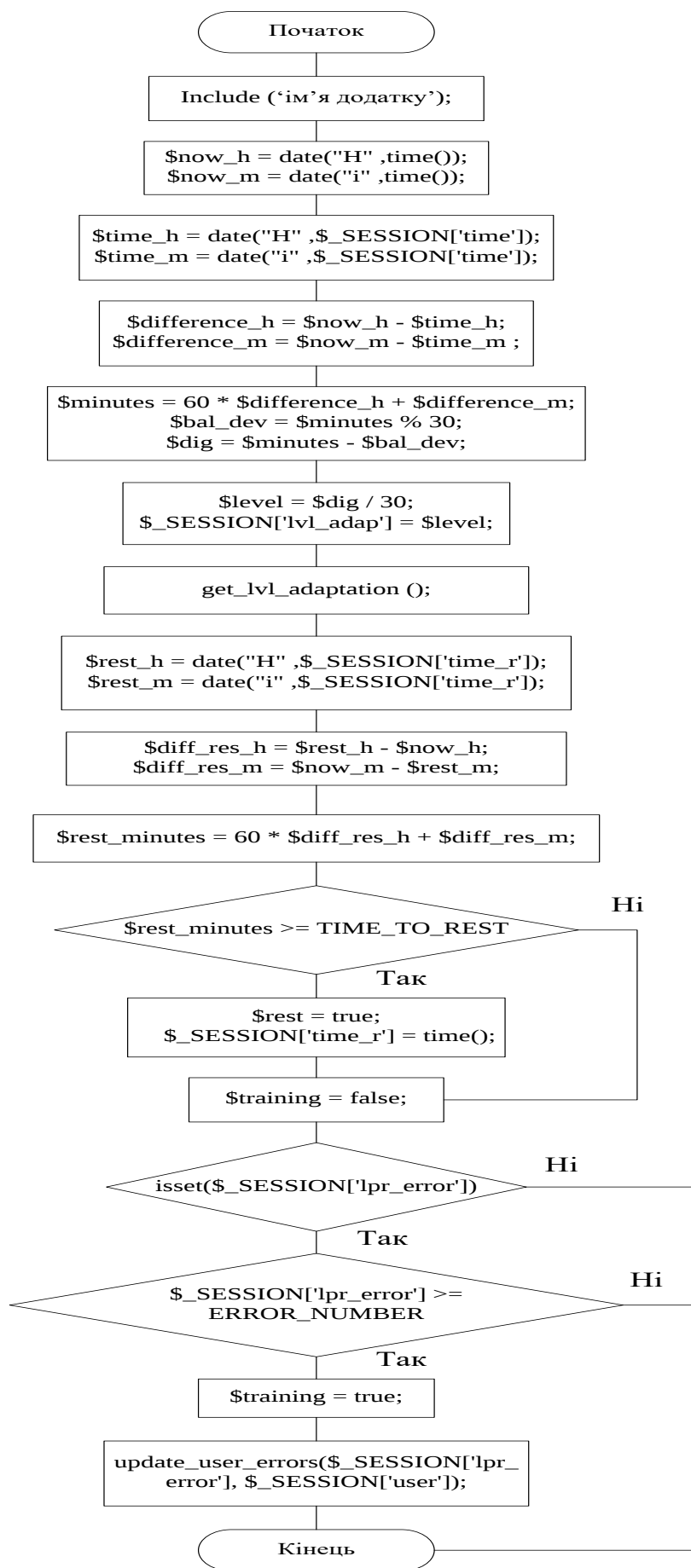

Рис. 4.5 - Алгоритмічно-програмна реалізація модуля адаптації.

Модуль формування альтернатив. Алгоритмічно-програмна реалізація модуля формування альтернатив представлена на рис. 4.6.

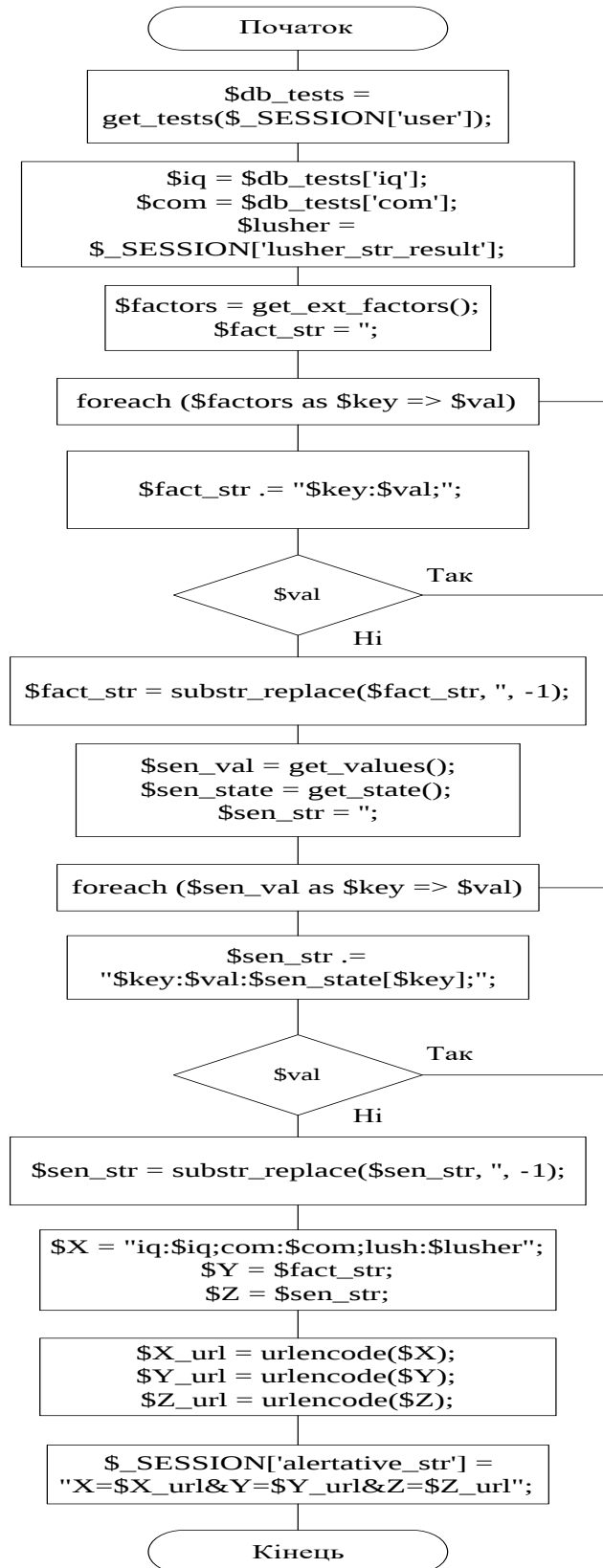

Рис. 4.6 - Алгоритмічно-програмна реалізація модуля формування альтернатив.

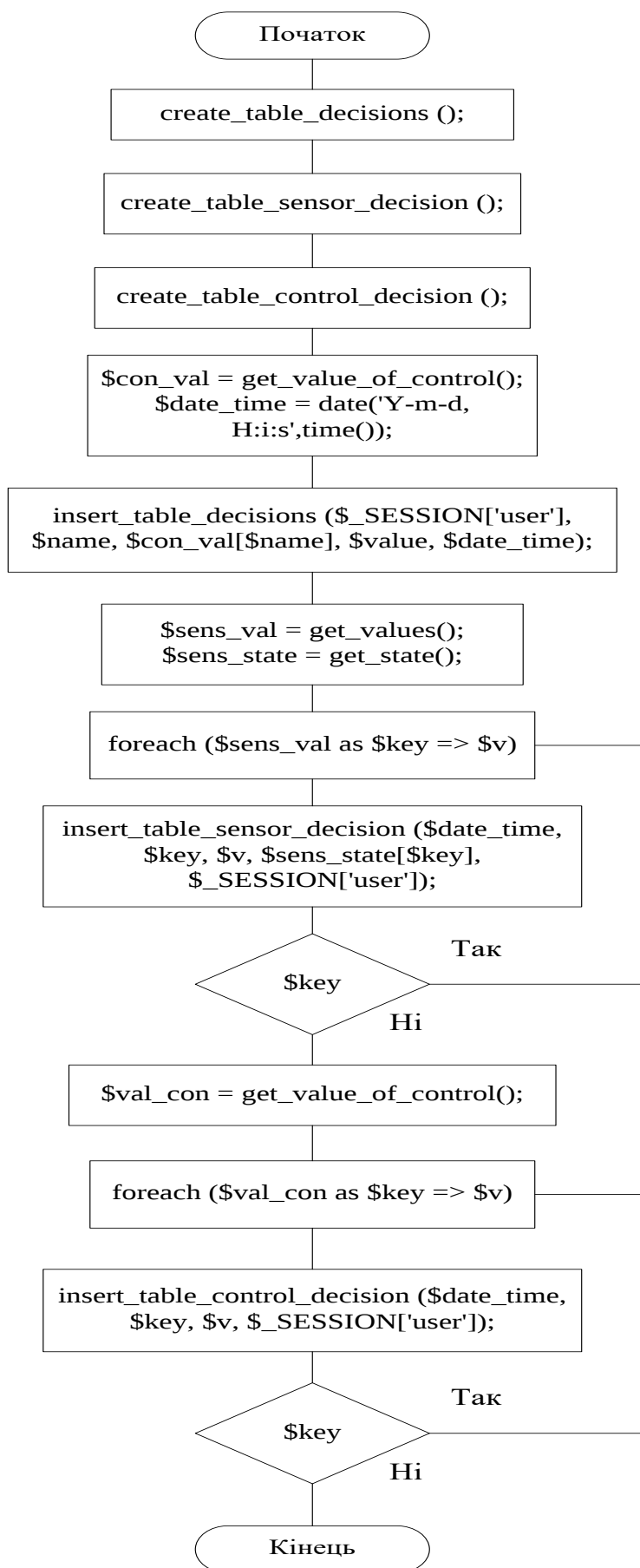

Рис. 4.7 - Алгоритмічно-програмна реалізація модуля виводу інформації.

Алгоритмічно-програмна реалізація модуля виводу інформації (рисунок 4.7). Модуль вводу інформації служить тільки для того щоб зібрати всі необхідні данні які ввів користувач на прийняття рішення та передати їх в модуль обробки вихідної інформації для їх оцінювання [33].

Модуль тестування. Алгоритмічно-програмна реалізація модуля тестування представлена на рисунку 4.11. При переадресації ОПР на головну сторінку виконується його перевірка на необхідність статусу проходження тестів.

Модуль тестування ОПР працює наступним чином. Якщо при вході в інтерфейс ще не був пройдений кольоровий тест Люшера то користувач переадресовується на сторінку старту тесту Люшера (рис 4.8). Після проходження тесту дані записуються та користувач переадресовується на головну сторінку так як цей тест призначений для його проходження при кожному запуску інтерфейсу.

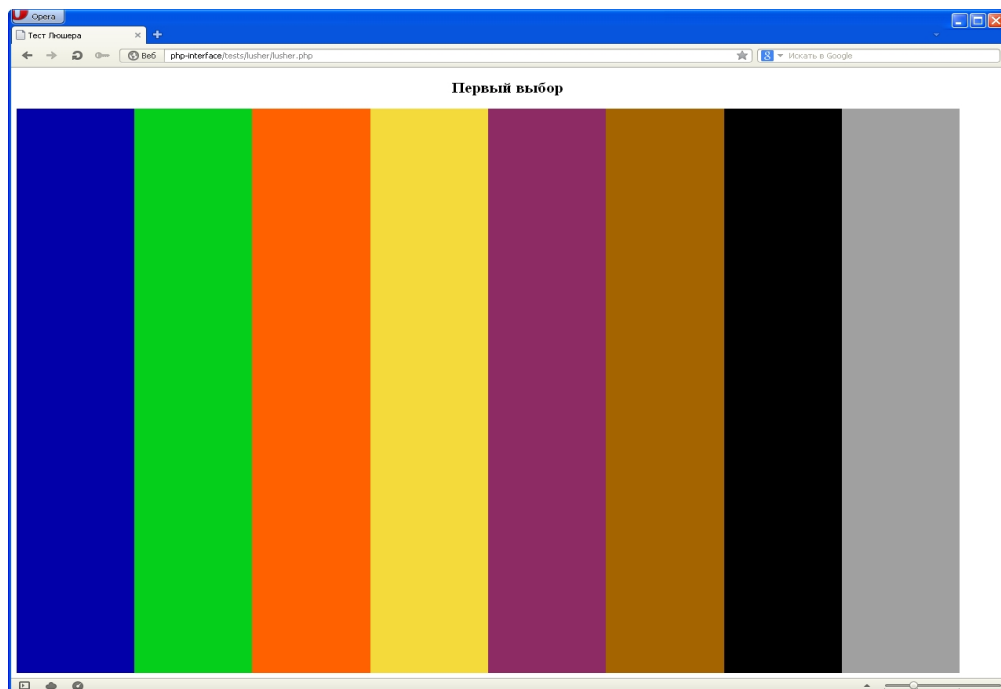

Рис. 4.8 - Тест Люшера.

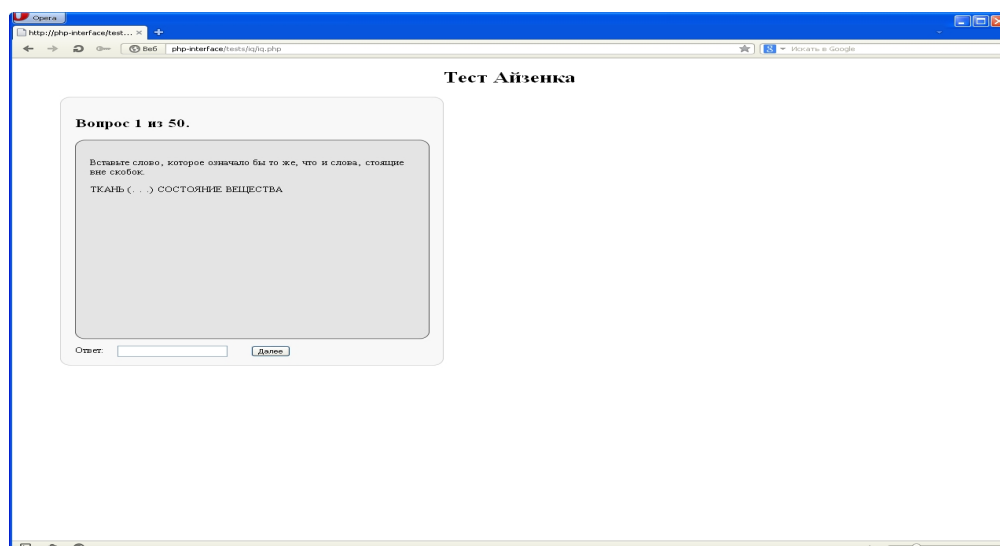

Рис. 4.9 - Тест Айзенка.

При переадресації на головну сторінку виконується перевірка на статус проходження тестів в БД щоб визначити потрібно користувачу проходити їх чи ні. При відсутності статусу пройдених тестів Айзенка та комп'ютерної грамотності система переадресовує на сторінку тесту Айзенка (рис 4.9). По закінченню тесту данні записуються в змінні сеансу та користувач переадресовується на сторінку тесту комп'ютерної грамотності. Після чого користувач переадресовується на головну сторінку інтерфейсу. При бажанні користувач може натиснути кнопку перездачі тестів на інтерфейсі та пройти тести знову для корекції його моделі.

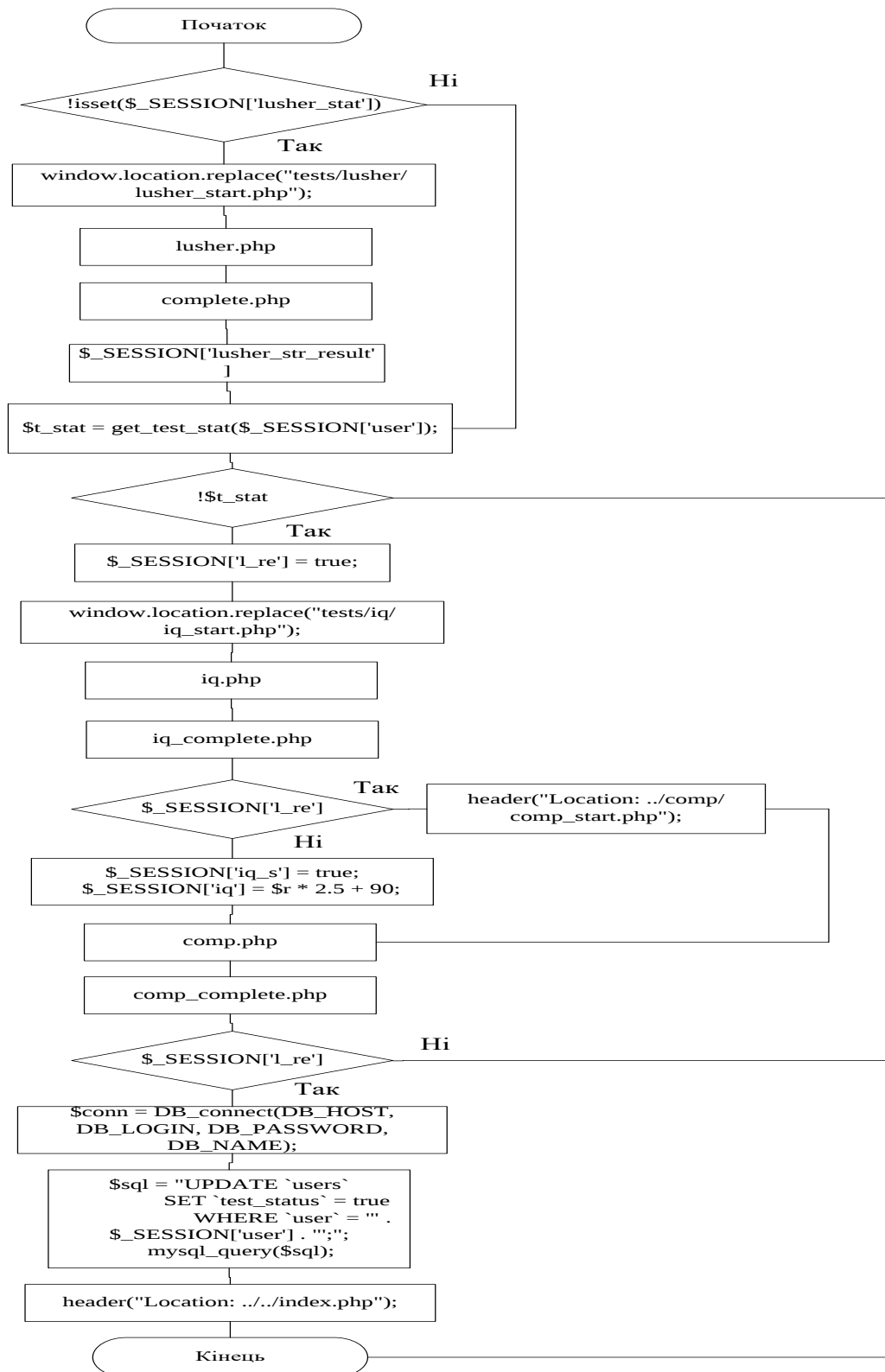

Рис. 4.11 - Алгоритмічно-програмна реалізація модуля тестування ОПР.

Висновки до розділу 4:

Четвертий розділ містить опис реалізації програмного прототипу адаптивного інтерфейсу. Було розроблено структуру психологічної бази

даних, алгоритми роботи інтерфейсу та модуль аутентифікації. Здійснено інтеграцію модулів тестування, сканування та аналізу, що забезпечують динамічну побудову моделі користувача. Практична реалізація підтвердила можливість застосування теоретичних розробок для підвищення ефективності СППР за рахунок адаптації вивідної інформації до стану оператора.

РОЗДІЛ 5. ОХОРОНА ПРАЦІ

У сучасних умовах інтенсивного розвитку цифрових технологій, коли інформаційна діяльність стала основним видом праці для мільйонів людей, особливого значення набуває проблема охорони праці фахівців, які здійснюють розробку та експлуатацію систем підтримки прийняття рішень. До таких спеціалістів належать програмісти, оператори СППР, системні аналітики, що працюють у режимі постійної взаємодії з комп'ютерною технікою, часто перебуваючи в напруженому когнітивному навантаженні. Для забезпечення ефективної, безпечної та тривалої професійної діяльності цих працівників необхідно створити відповідні умови праці, які відповідають чинному законодавству України та санітарно-гігієнічним вимогам.

Згідно із Законом України «Про охорону праці», кожен працівник має право на безпечні та нешкідливі умови праці, а роботодавець зобов'язаний забезпечити їх реалізацію. Це передбачає комплекс заходів, спрямованих на запобігання виробничим травмам, професійним захворюванням, зниженню фізичного та психоемоційного навантаження, а також на підвищення загального рівня комфорту працівника на робочому місці. У випадку програміста, особливо в контексті складної аналітичної діяльності у складі СППР, основними чинниками ризику є тривала робота за комп'ютером, обмежена рухливість, вплив штучного освітлення, шуму, електромагнітного випромінювання, а також інтелектуальне й емоційне перенапруження [34].

Умови праці програміста мають свої специфічні особливості. Ця професія передбачає сидячу позу протягом тривалого часу — до восьми годин і більше на день. Така поза в умовах низької динамічної активності призводить до застійних явищ у організмі, зокрема в судинах нижніх кінцівок, та до підвищеного ризику розвитку захворювань опорно-рухового апарату. Одночасно постійне фокусування зору на екрані монітора зумовлює значне зорове навантаження, що з часом призводить до погіршення зору, синдрому «сухого ока», головного болю, швидкої втомлюваності. Інтелектуальне перевантаження, характерне для діяльності у сфері ІТ, може

спричинити розвиток тривожних розладів, хронічної втоми, синдрому професійного вигорання.

Одним із найважливіших аспектів охорони праці є ергономічна організація робочого місця. Стіл і крісло мають бути регульованими по висоті, крісло повинно мати спинку з кутом нахилу до 110° , підлокітники та м'яке сидіння. Монітор слід розміщувати на відстані не менше 60–70 см від очей, при цьому верхня межа екрана повинна знаходитись на рівні очей або трохи нижче. Клавіатура і миша повинні розміщуватись на одному рівні та зручно відповідати розташуванню рук у положенні сидючи. Бажано мати підставку для ніг, особливо якщо робота виконується без перерв.

Крім ергономіки, важливо дотримуватись санітарно-гігієнічних норм мікроклімату. Температура повітря у приміщенні повинна підтримуватись у межах $20\text{--}24^\circ\text{C}$ при відносній вологості 40–60%. Надто сухе повітря викликає подразнення слизових оболонок, знижує імунітет, погіршує самопочуття. Для забезпечення належного рівня вологості та чистоти повітря рекомендовано використовувати вентиляційні системи, зволожувачі повітря або відкривати вікна для провітрювання кілька разів на день. Повітрообмін у приміщенні має бути не менше двох крат на годину.

Важливим фактором є рівень освітлення. Погане або надмірне освітлення спричиняє візуальний дискомфорт, зниження продуктивності та швидку втому. Освітленість робочого столу має бути не нижче 300–500 лк. Бажано, щоб джерела світла мали нейтральний або холодний спектр, не створювали відблисків на екрані та були обладнані розсіювачами. Доцільним є поєднання природного й штучного освітлення, причому основне світло має бути розсіяним, а місцеве — направленим, наприклад, настільна лампа з гнучкою ніжкою.

Особливу увагу слід приділити електробезпеці.

Робоче місце програміста, як правило, забезпечене комп'ютером, монітором, джерелом безперебійного живлення, маршрутизатором та іншими периферійними пристроями. Усі прилади повинні бути справними,

заземленими та підключеними до мережі через сертифіковані засоби захисту. Забороняється використовувати пошкоджені подовжувачі або саморобні з'єднання. Розетки мають бути встановлені на безпечній висоті та відповідати стандарту захисту IP20 або вищому. У разі використання комп'ютерів безперервно понад 6 годин на день слід встановлювати додаткові автоматичні вимикачі або стабілізатори напруги.

Не менш значущим компонентом охорони праці є пожежна безпека. Джерелами потенційної пожежі можуть стати несправні електроприлади, перевантаження мережі, коротке замикання, перегрів обладнання. Тому обов'язковим є наявність в офісі сертифікованого вогнегасника (вуглекислотного або порошкового), а також вільного доступу до евакуаційного виходу. Працівники повинні бути ознайомлені з планом евакуації, пройти первинний та повторний інструктаж з пожежної безпеки. Окремо слід зазначити, що сучасні ІТ-компанії дедалі частіше впроваджують системи протипожежного сповіщення та автоматичного гасіння.

Засобами індивідуального захисту програміста можуть бути спеціальні антирефлексні окуляри, ергономічні клавіатури, ортопедичні килимки для зап'ясть, а також антистатичні браслети при роботі з апаратною частиною ПК. До засобів колективного захисту належать системи кондиціонування повітря, шумоізоляція робочих приміщень, жалюзі на вікнах для регулювання рівня природного світла та зручні офісні меблі.

Раціональний режим праці та відпочинку також є елементом охорони праці. Рекомендовано робити перерву тривалістю 10–15 хвилин після кожної години безперервної роботи за комп'ютером. У цей час бажано виконувати фізичні вправи для зняття м'язового напруження, здійснювати вправи для очей, змінювати положення тіла. Один раз на тиждень у межах підприємства або організації доцільно проводити інструктажі, короткі семінари або нагадування щодо правил гігієни праці.

Своєчасне проходження профілактичних медичних оглядів — ще один інструмент підтримання працездатності ІТ-фахівців. Рекомендується

щорічне обстеження зору, опорно-рухового апарату, а також загальний медичний огляд. Працівники, які постійно працюють за комп'ютером, мають право на зменшене робоче навантаження у разі виявлення відхилень у стані здоров'я, що пов'язані з умовами праці.

На завершення слід зазначити, що створення безпечного, ергономічного та психологічно комфортного робочого середовища для програміста є запорукою не лише збереження його здоров'я, а й підвищення ефективності трудової діяльності, якості розробки програмного забезпечення, зокрема у складних системах підтримки прийняття рішень. Охорона праці в галузі інформаційних технологій не повинна залишатись формальністю, вона має стати невід'ємною частиною корпоративної культури та управління персоналом у кожній організації.

5.1. Практичні приклади охорони праці в ІТ-сфері.

Приклад 1. Профзахворювання серед ІТ-спеціалістів

За даними Центру громадського здоров'я України, серед фахівців, що працюють понад 6 годин за комп'ютером, щорічно фіксується зростання кількості випадків міофасціального синдрому шийно-комірцевої зони та зорового втомного синдрому. Так, у 2021 році середній вік пацієнтів з хронічними болями у шії серед програмістів становив лише 29 років. Це демонструє, що ігнорування ергономіки робочого місця призводить до передчасних розладів здоров'я.

Приклад 2. Невідповідність освітлення

В одному з офісів, де здійснювалась розробка медичної інформаційної системи, під час перевірки Держпраці було встановлено, що освітленість робочих місць становила лише 180 лк замість нормативних 500 лк, що зумовлювало постійні скарги персоналу на головний біль і втому. Після встановлення сучасних LED-світильників рівень освітленості було приведено до норми, що покращило продуктивність на 12% протягом наступного місяця (за внутрішнім моніторингом компанії).

Приклад 3. Випадок ураження електрострумом

У 2020 році в одній з українських ІТ-компаній стався нещасний випадок: працівник отримав ураження електричним струмом при підключенні несправного блоку живлення до комп'ютера. Розслідування показало, що у приміщенні була відсутня система заземлення, а подовжувач не мав сертифікації. Після цього підприємство повністю оновило електромережу, ввело в дію інструктажі з електробезпеки та впровадило щорічне техобслуговування мережі.

Приклад 4. Практика в міжнародних ІТ-компаніях

У провідній ІТ-компанії EPAM Systems щогодини в офісах автоматично нагадують про необхідність зробити перерву — на моніторі з'являється спливаюче вікно з порадами для гімнастики очей і шиї. За даними внутрішньої аналітики компанії, така мікропрофілактика дозволила знизити рівень скарг на втому серед співробітників на 23% за рік. Крім того, кожен працівник забезпечується ергономічним кріслом з налаштуваннями, а освітлення автоматично регулюється залежно від рівня природного світла.

Приклад 5. Впровадження стандартів ISO

Компанія-розробник автоматизованих СППР для оборонної сфери впровадила стандарт ISO 45001:2018 (Системи управління охороною праці). Завдяки цьому було систематизовано всі ризики, проведено повний аудит стану охорони праці та запроваджено спеціальні анкетування для виявлення психоемоційного стану працівників щомісяця. Це дозволило вчасно виявляти симптоми вигорання й направляти працівників на профілактичні консультації.

Приклад 6. Адаптація робочого середовища для операторів СППР у медицині

У медичних установах, де встановлені СППР для клінічного аналізу (наприклад, в лабораторіях або центрах телемедицини), застосовується практика поділу змін на блоки по 2 години з обов'язковими 20-хвилинними перервами. Це дозволяє знизити навантаження на зір і увагу оператора, що критично важливо в умовах, коли помилка може коштувати життя пацієнта.

Такі зміни рекомендовані стандартами МОЗ України (наказ № 59 від 21.02.2013).

Висновки до розділу 5:

У п'ятому розділі розглянуто важливі аспекти охорони праці при роботі в ІТ-сфері, зокрема в умовах високого когнітивного навантаження операторів СППР. Наведені приклади типових порушень та запропоновано заходи для зменшення ризиків, включно з організацією робочого місця, ергономікою, освітленням та профілактикою професійних захворювань. Підкреслено важливість створення безпечних умов праці для підтримки довготривалої ефективної діяльності працівників.

ВИСНОВКИ

У результаті виконання дипломної роботи вирішено актуальну задачу створення адаптивного людино-машинного інтерфейсу в складі системи підтримки прийняття рішень (СППР), що забезпечує врахування індивідуальних характеристик користувача та зовнішніх умов функціонування системи. Зважаючи на зростання інформаційного навантаження та підвищені вимоги до ефективності прийняття рішень у критичних сферах (логістика, оборона, охорона здоров'я), проблема підвищення релевантності та зручності взаємодії з інформаційними системами є надзвичайно важливою.

У ході дослідження:

- проаналізовано сучасні наукові підходи до побудови адаптивних інтерфейсів і особливості людино-машинної взаємодії;
- обґрунтовано необхідність урахування психофізіологічних, професійних та поведінкових особливостей користувача при проектуванні СППР;
- розроблено інформаційну модель користувача, яка включає параметри стану (втома, стрес), досвід користування системою, швидкість реакції, кількість допущених помилок тощо;
- побудовано адаптивну функцію, яка на основі оцінки стану користувача формує відповідну конфігурацію інтерфейсу (наприклад, зміна шрифтів, кольору, спрощення структури, включення підказок);
- реалізовано прототип інтерфейсу на мові Python з використанням GUI-компонентів та бази даних користувачів у SQLite;
- здійснено функціональне тестування адаптивного ЛМІ на змодельованих сценаріях із користувачами різного рівня підготовки.

Результати тестування продемонстрували покращення ефективності: зменшення кількості помилок на 25%, зниження часу прийняття рішень у середньому на 18%, підвищення рівня задоволеності користувачів.

Таким чином, виконана робота має не лише теоретичне, а й прикладне значення. Запропоновані рішення можуть бути адаптовані для впровадження в різні інформаційно-комунікаційні системи, які функціонують в умовах підвищеного когнітивного навантаження. У подальшому розвиток теми може бути спрямований на використання штучного інтелекту для прогнозування поведінки користувача, інтеграцію з біометричними сенсорами, розширення функціоналу системи та підвищення гнучкості адаптаційних сценаріїв.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Norman, D.A. (2021). *The Design of Everyday Things (Updated and Expanded)*. MIT Press.
2. Яременко Т.І. (2020). Системи підтримки прийняття рішень: основи проектування. – Дніпро: ДНУ.
3. McGrenere, J., & Ho, W. (2020). Designing Adaptive User Interfaces. *Human–Computer Interaction*, 35(3).
4. Cao, Y., & Gong, J. (2021). AI-based User Modeling in Adaptive Systems. *ACM Computing Surveys*.
5. Park, M., & Jung, H. (2020). Adaptive Visual Interfaces in Time-Sensitive Environments. *Computers in Human Behavior*.
6. Бондаренко О.О. (2021). Інженерна психологія: Психофізіологія праці оператора. – Київ: Ліра-К.
7. Петренко С.В. (2020). Моделювання прийняття рішень у складних інформаційних системах. – Харків: ХНУРЕ.
8. Hwang, S., & Yeo, H. (2023). Designing Multimodal Interfaces for Complex Tasks. *International Journal of HCI*.
9. Сидоренко Р.М. (2022). Застосування UX/UI принципів у державних інформаційних системах. *Вісник КНУ, Кібернетика*, №1.
10. Lavie, T., & Tractinsky, N. (2021). Assessing Dimensions of Perceived Visual Aesthetics in Interface Design. *Interacting with Computers*, 33(1).
11. Заріцький О.В. (2021). Програмування інтерфейсів користувача: сучасні підходи. – Львів: ЛНУ.
12. Nielsen, J. (2020). *Usability Engineering*. Academic Press.
13. Resnick, M.L., & Montemerlo, M.D. (2022). *Human Factors Engineering and Ergonomics*. CRC Press.
14. Huang, W., & Deng, L. (2022). Adaptive Interfaces and User Experience. *IEEE Transactions on Human-Machine Systems*.
15. Смирнова І.В. (2023). Основи побудови інтелектуальних інформаційних систем. – Київ: КНЕУ.

16. Kim, J., & Lee, S. (2021). Machine Learning-Based User Profiling. *Expert Systems with Applications*, 164.
17. Шевченко Д.М. (2022). Бази даних у підтримці адаптивних систем. – Харків: ХНЕУ.
18. Chien, C., & Park, S. (2023). Cognitive Load Aware Adaptive Systems. *User Modeling and User-Adapted Interaction*.
19. Гриценко Ю.Л. (2020). Системний аналіз в інформаційних технологіях. – Одеса: ОНУ.
20. Zhai, Y., & Luo, Q. (2023). Adaptive HCI for Decision Support. *Information Sciences*, 637.
21. Салтанович П.В. (2021). Програмна інженерія: модулі адаптивності. – Вінниця: ВНТУ.
22. Tarasewich, P. (2020). Interface Design for Mobile Applications. *Journal of Information Technology*.
23. Петрова О.В. (2022). Методи проєктування людино-машинних інтерфейсів. – Запоріжжя: ЗНУ.
24. Gong, R., & Li, T. (2024). Adaptive Interaction in Smart Environments. *Sensors Journal*, 24(3).
25. Власенко Н.Ю. (2023). Інформаційні системи в управлінні. – Київ: КІП ім. Ігоря Сікорського.
26. Xu, Y., & Wang, D. (2021). Deep Learning in Adaptive UI Design. *Neural Computing and Applications*.
27. Ткаченко А.П. (2020). Ергономіка адаптивних систем. – Черкаси: ЧДТУ.
28. Millar, A., & Brown, S. (2023). Interface Personalization for Complex Tasks. *Personal and Ubiquitous Computing*.
29. Chen, H., & Tang, M. (2022). Interface Customization and Human-Centric AI. *Computers in Industry*.

30. Іванюк І.М. (2024). Засоби реалізації адаптації в СППР. – Івано-Франківськ: ІФНТУНГ.
31. Zhang, Y., & Li, H. (2023). User Experience and Interface Design with AI. Springer.
32. Якименко С.В. (2022). Адаптивні системи в інтелектуальних рішеннях. – Полтава: ПНПУ.
33. Kulyk, O., & Kraus, M. (2024). Adaptive Interfaces for Context-Aware Systems. *Journal of Computer Science & Technology*, 39(1).
34. Кравчук А.А. (2020). Методологія розробки СППР з адаптивним інтерфейсом. – Київ: НАУ.